

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivy Píalové a soudců JUDr. Ondřeje Načeradského a Aleny Čargové dne 7. května v Praze

takto:

Obžalovaní

1. **Ing. Rudolf Doucha**, narozený [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] soudní znalec,
2. **Pavel Kuta**, narozený [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] [REDACTED] jednatel společnosti S-C-A, s. r. o., poskytující poradenství v ekonomické oblasti,
3. **Ing. Jan Škurek**, narozený [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] [REDACTED] jednatel společnosti Public Consulting, s. r. o., poskytující finanční poradenství,

se podle § 226 písm.b) tr. řádu zprošťují obžaloby Vrchního státního zastupitelství ze dne 24.10.2014 sp.zn. 7 VZV 5/2012 pro jednání spočívající v tom, že

I. obžalovaný Ing. Rudolf Doucha

v období od 28. 1. 2004 do 26. 2. 2004 jako prokurista znaleckého ústavu společnosti VOX CONSULT, s. r. o. (dále též „VOX CONSULT“), IČ: 62577379, v jejím sídle v Praze 4, Na Pankráci 19/1685, na základě mandátní smlouvy o poskytování služeb znalce uzavřené dne 28. 1. 2004 mezi společnostmi VOX CONSULT a Fondem národního majetku České republiky, se sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2, IČ: 41692918 (dále též „FNM“), zastoupeným II. místopředsedou výkonného výboru FNM Pavlem Kutou a členem výkonného výboru FNM Ing. Janem Škurekem, vypracoval za znalecký ústav VOX CONSULT znalecký posudek č. 50/2/2004 datovaný dnem 26. 2. 2004, jehož předmětem bylo ocenění 45,88% podílu akcií vlastněných FNM ve společnosti OKD, a. s., člena koncernu KARBON INVEST, a. s., se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Prokešovo náměstí 6/2020, 72830, IČ: 00002593 (dále též „OKD“) ke dni 31. 12. 2003 pro účely exkluzivního jednání s vlastníkem většinového podílu akcií ve společnosti OKD společností KARBON INVEST, a. s., se sídlem Kladno, Víta Nejedlého 1575, IČ: 25691431 (dále též „KARBON INVEST“), zahájeného na základě usnesení Vlády České republiky č. 1127 ze dne 12. 11. 2003 za účelem předložení nabídky na získání 45,88 % akcií společnosti OKD vlastněných Fondem národního majetku, kdy v tomto znaleckém posudku ocenil celkovou hodnotu společnosti OKD na částku 4 533 359 000 Kč, z čehož 45,88% podílu akcií vlastněných FNM ve společnosti OKD odpovídala částka 2 080 000 000 Kč, když potom celkovou hodnotu společnosti OKD jím oceněnou částkou 4 533 359 000 Kč dále rozčlenil

jednak na hodnotu produkční části ve výši 2 782 999 000 Kč, kterou vypočetl s využitím metody diskontovaných peněžních toků, jednak na hodnotu neprodukční části ve výši 1 750 360 000 Kč

- přičemž především zcela pomínul do ocenění zahrnout finanční investice společnosti OKD spočívající v majetkových účastech společnosti OKD v jejích dceřiných a přidružených společnostech, jejichž tržní hodnota ke dni 31. 12. 2003 činila celkem 13 923 384 000 Kč, z čehož pak 45,88% podílu akcií vlastněných ve společnosti OKD odpovídala částka 6 388 481 000 Kč,

- dále do ocenění vůbec nezahrnul finanční investice společnosti OKD spočívající ve vlastnění bankovních depozitních směnec, jejichž hodnota ke dni 31. 12. 2003 činila 1 803 000 Kč,

- dále při stanovení hodnoty neprodukční části ve výši 1 750 360 000 Kč do této zahrnul pouze 43 759 bytů v majetku OKD, jejichž souhrnnou hodnotu stanovil porovnáním s prodejem 2 000 bytů společnosti Třinecké železárny, a. s., za částku 40 000 Kč za jeden byt, přičemž při stanovení hodnoty bytů vycházel jen z neověřených informací, neboť společnost Třinecké železárny, a. s., ve skutečnosti prodala svůj bytový fond v počtu 2 000 bytů v Třinci za částku 56 720 Kč za bytovou jednotku, čímž tak v přepočtu na počet 43 759 bytů vlastněných společností OKD podhodnotil tuto neprodukční část nejméně o částku 731 650 480 Kč, z čehož pak 45,88% podílu akcií vlastněných FNM ve společnosti OKD odpovídala částka 335 681 240 Kč

- a dále pomínul ocenit samostatně jako provozně nenutný majetek celkem 127 ostatních převážně rekreačních nemovitostí vlastněných společností OKD využívaných k pronájmu

a takovéto ocenění vypracoval přesto, že mu jako osobě znalce působící v oboru oceňování podniků disponujícímu potřebnými odbornými znalostmi muselo být zřejmé, že

- při oceňování podniku s majetkovými účastmi v jiných společnostech nelze jejich hodnotu zahrnout do hodnoty mateřské společnosti jen prostřednictvím dividend, neboť dividendy samotné bez jakéhokoli dalšího bližšího zkoumání nemohou podávat věrný obraz o hodnotě dceřiné společnosti, a ani tomu tak v daném případě být nemohlo, neboť model výpočtu hodnoty společnosti OKD použitý ve znaleckém posudku znaleckého ústavu společností VOX CONSULT založený na odhadu budoucích volných peněžních toků vycházel toliko z nekonsolidovaných dat společnosti OKD a oceňoval jen a pouze samotnou OKD bez vlivu hospodaření jejich finančních investic (majetkových účastí), tedy dividendy dceřiných společností žádným způsobem zohlednit nemohl,

- u metody porovnatelných transakcí, kterou použil při ocenění bytového fondu společnosti OKD, musí vycházet z konkrétních, spolehlivě ověřených informací tak, aby v případě potřeby mohly být zpětně přezkoumány, zároveň se tyto informace musí vztahovat ke konkrétní transakci, s níž hodlá oceňovaný majetek porovnávat, a prodávané objekty musí být skutečně porovnatelné, když však takto v daném případě nepostupoval a použil jen neověřené informace, které byly chybné,

- v důsledku tohoto jeho nesprávného postupu může určit hodnotu prodávaného státního podílu ve společnosti OKD řádově níže, než pokud by zvolil správný, ale podstatně náročnější postup, a že tak může způsobit škodu na majetku státu v držení FNM, neboť znalecký posudek měl stanovit tržní hodnotu společnosti OKD a tím i minimální cenu, za níž může být podíl FNM ve společnosti OKD prodán budoucímu nabyvateli společnosti KARBON INVEST,

přičemž na základě takto hrubě zkráceného a nesprávného znaleckého posudku oceňujícího hodnotu 45,88% podílu FNM ve společnosti OKD na částku ve výši 2 080 000 000 Kč byl příslušnými pracovníky FNM připraven a prostřednictvím Ministerstva financí ČR (dále též „MF“) předložen Vládě ČR souhrnný materiál s názvem „Zpráva o výsledku exkluzivního jednání se společností KARBON INVEST o přímém prodeji majetkové účasti státu ve společnosti OKD“ obsahující návrh usnesení a důvodovou zprávu, v němž byl navržen prodej majetkového akciového podílu FNM ve společnosti OKD společnosti KARBON INVEST za částku 2 250 000 000 Kč, kdy vláda ČR vycházejíc z takto předložených materiálů svým usnesením č. 264 ze dne 23. 3. 2004 prodej za těchto předložených podmínek schválila, přičemž jen v důsledku nastalých okolností nezávislých na vůli obviněného byla kupní cena v průběhu jednání mezi FNM, MF a společností KARBON INVEST několikrát navýšena, kdy nakonec dne

16. 9. 2013 byl 45,88% podíl FNM ve společnosti OKD prodán společnosti KARBON INVEST za částku 4 100 000 000 Kč, přestože skutečná hodnota 45,88% podílu FNM ve společnosti OKD ke dni 31.12.2003 přitom činila nejméně 9 828 432 000 Kč, a v důsledku jednání obviněného tak mohla vzniknout na majetku státu v držení FNM škoda ve výši nejméně 7 748 432 000 Kč jako rozdíl mezi hodnotou podílu FNM ve společnosti OKD stanovenou obviněným a její skutečnou hodnotou, přičemž vzhledem k tomu, že podíl FNM ve společnosti OKD byl nakonec prodán za částku 4 100 000 000 Kč, vznikla tak na majetku státu v držení FNM škoda ve výši 5 728 432 000 Kč jako rozdíl mezi cenou, za níž byl podíl FNM ve společnosti OKD, a skutečnou hodnotou tohoto podílu, přičemž co do zbylé částky ve výši 2 020 000 000 Kč jako rozdílu mezi hodnotou stanovenou obviněným a kupní cenou, za níž byl nakonec podíl FNM ve společnosti OKD prodán, škoda na majetku státu v držení FNM nevznikla

II. obžalování Pavel Kuta a Ing. Jan Škurek

- **obž. Ing. Jan Škurek** jako člen výkonného výboru FNM a současně jako šéf Sekce strategických privatizací FNM, do jejíž působnosti podle čl. 23 odst. 1 organizačního řádu FNM náležela příprava a realizace privatizace vybraných strategických společností na základě rozhodnutí o privatizaci vydaných Ministerstvem financí ČR nebo Vládou ČR podle příslušných vládních usnesení, jemuž bylo současně podle § 15 odst. 1 organizačního řádu jako šefovi sekce uloženo zejména řídit práci svěřené sekce, odpovídat za komplexní, včasné a kvalitní plnění úkolů sekce, informovat výkonný výbor FNM o všech závažných otázkách činnosti sekce, odpovídat za součinnost a spolupráci s ostatními sekcemi a být oprávněn podepisovat všechny písemnosti týkající se činnosti jím řízené sekce s výjimkou věcí, u nichž Statut FNM vyžaduje podpisy dvou členů statutárního orgánu;

- **obž. Pavel Kuta** jako II. místopředseda výkonného výboru FNM, jemuž bylo podle § 14 odst. 3 organizačního řádu FNM uloženo přímo řídit mj. šéfa Sekce strategických privatizací;

současně jako osoby pověřené plněním úkolů stanovených FNM ukládacími dopisy ministra financí ČR a předsedy prezidia FNM Mgr. Bohuslava Sobotky doručenými k rukám předsedy výkonného výboru FNM Ing. Jana Juchelky dne 2. 12. 2003 a 11. 12. 2003, obsahujícími pokyny k dojednání smluvních podmínek se společností KARBON INVEST, a. s., se sídlem Kladno, Víta Nejedlého 1575, IČ: 25691431 (dále též „KARBON INVEST“) na základě usnesení Vlády ČR č. 1127 ze dne 12. 11. 2003, kterým vláda vyslovila souhlas se zahájením exkluzivních jednání se společností KARBON INVEST za účelem předložení nabídky na získání 45,88 % akcií společnosti OKD, a. s., člena koncernu KARBON INVEST, a. s., se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, Prokešovo náměstí 6/2020, PSČ 728 30, IČ: 00002593 (dále jen „OKD.“) s podmínkou, že společnost KARBON INVEST zpřístupní FNM podklady potřebné k ocenění jeho majetkového akciového podílu,

mající podle § 73 písm. d) a § 74 písm. g) zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, uloženou povinnost zejména zabezpečit přijetí včasných a účinných opatření k ochraně majetku zaměstnavatele a povinnost řádně ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a dále mající podle čl. 5 písm. j) a podle čl. 6 písm. k), l) pracovního řádu FNM, účinného ode dne 5. 2. 2002, povinnost informovat nadřízené zaměstnance o jakýchkoli zjištěných skutečnostech ohrožujících transparentnost a regulérnost privatizace, povinnost zabezpečit přijetí včasných a účinných opatření k ochraně majetku FNM a povinnost společně s ostatními zaměstnanci FNM činit vše potřebné k odvrácení bezprostředně hrozící škody,

v sídle Fondu národního majetku České republiky, na adrese Praha 2, Rašínovo nábřeží 42, IČ: 41692918, po předchozích jednáních vedených v období od 2. 12. 2003 do 12. 3. 2004 s ekonomickými poradci FNM, znaleckým ústavem VOX CONSULT a Komerční bankou, a. s., se sídlem Na Příkopě 969, Praha 1, IČ: 45317054 (dále též „KB“) za účelem stanovení výše tržní hodnoty prodávaného majetkového akciového podílu FNM ve společnosti OKD, společně vypracovali souhrnný materiál nazvaný „Zpráva o výsledku exkluzivního jednání se společností KARBON INVEST o přímém prodeji majetkové účasti státu ve společnosti OKD“ obsahující

návrh usnesení a důvodovou zprávu navrhující prodej majetkového akciového podílu FNM v OKD společností KARBON INVEST za částku **2 250 000 000 Kč** a po provedení následné formální úpravy tohoto materiálu vedoucím oddělení 423 - Privatizace průmyslu, dopravy, zdravotnictví a ostatních podniků Ministerstva financí ČR, Ing. J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] do podoby materiálu určeného pro jednání vlády odeslal obv. Pavel Kuta dne 12. 3. 2004 tento materiál k rukám náměstka Ministerstva financí ČR Ing. Zdeňka Hrubého,

přestože obviněným Pavlu Kutovi a Ing. Janu Škurkovi bylo přitom zřejmé, že takto navrhovaná prodejní cena vychází z nesprávných závěrů znaleckého posudku znaleckého ústavu VOX CONSULT ze dne 26. 2. 2004 č. 50/2/2004 přibraného za tímto účelem FNM dne 28. 1. 2004, který stanovil tržní hodnotu podílu státu v OKD ve výši **2 080 000 000 Kč**, a to zejména v otázce, že takto stanovená tržní cena nezahrnuje ocenění žádné z celkem 26 dceřiných a přidružených společností OKD, a proto obviněný Pavel Kuta vyvolal jednání s poradci Komerční banky, a. s., konané dne 1. 3. 2004, jehož se obviněný Pavel Kuta a Ing. Jan Škurek účastnili a na kterém Komerční banka, a. s., za účelem ocenění nejdůležitějších majetkových účastí v OKD požádali o vypracování materiálu nazvaného „Náhled na možnou hodnotu finančních investic v OKD“ (dále též „Náhled“), jehož výsledkem bylo ocenění tří z celkového počtu 26 dceřiných či přidružených společností OKD v rozmezí od **1 400 000 000 Kč** do **1 600 000 000 Kč**, přičemž však v rozporu se shora uvedenými povinnostmi závěry Náhledu vůbec nezohlednili a nijak nepoužili a pouze se spokojili s písemným vyjádřením zpracovatele posudku znaleckého ústavu společnosti VOX CONSULT Ing. Rudolfa Douchy, že společnost OKD vlastní cca 32 dceřiných a přidružených společností, na jejichž analýzu však nemá znalecký ústav VOX CONSULT informační zdroje, a že znalecký posudek již ocenění dceřiných společností obsahuje, a proto také nelze hodnotu dle znaleckého posudku a Náhledu sečíst, ačkoli již jen ze samotného porovnání hodnot stanovených posudkem společnosti VOX CONSULT a Náhledem jim muselo být zřejmé, že znaleckým posudkem společnosti VOX CONSULT je tržní hodnota podílu státu v OKD stanovena zjevně nesprávně a že písemné vyjádření zpracovatele posudku obviněného Ing. Rudolfa Douchy ve světle výsledků vyplývajících z Náhledu nemůže z logiky věci rozhodně obstát,

a takto jednali se srozuměním toho, že materiál vypracovaný FNM navrhující prodej akciového podílu FNM v OKD za částku **2 250 000 000 Kč** bude ministrem financí a ministrem průmyslu a obchodu předložen na nejbližší schůzi Vlády ČR jako jediný relevantní materiál, podle jehož doporučení Vláda ČR přijme příslušné rozhodnutí, a s vědomím, že pokud Vláda ČR na základě předloženého materiálu schválí prodej podílu FNM ve společnosti OKD za uvedenou částku **2 250 000 000 Kč**, tak takový prodej bude ke škodě FNM uskutečněn za nepřiměřeně nízkou a podhodnocnou cenu, v níž bude zcela opomenuta hodnota majetkových účastí společností OKD v jejich dceřiných a přidružených společnostech, když jen hodnota tří vybraných dceřiných společností dle Náhledu se pohybovala v rozmezí od **1 400 000 000 Kč** do **1 600 000 000 Kč**, která však v materiálech zpracovaných pro Vládu ČR navrhujících prodejní cenu ve výši **2 250 000 000 Kč** nebyla nikterak zohledněna, a se srozuměním toho, že skutečná hodnota podílu FNM ve společnosti OKD je tak oproti uvedené navrhované ceně ve výši **2 250 000 000 Kč** nejméně o **1 400 000 000 Kč** vyšší, a se znalostí takového stavu věci a takto získaných poznatků, aniž jim v tom bránily jakékoli závažné důvody, neinformovali o těchto zjištěních příslušné ministry, výkonný výbor FNM, Komisi pro privatizaci strategických společností a neučinili ani jiná opatření, aby odstranili pochybnosti o správnosti výše navrhované prodejní ceny, které jim musely být z výše uvedených skutečností zřejmé, v důsledku čehož tak byl prodej podílu FNM ve společnosti OKD dále realizován bez zohlednění těchto zcela stěžejních informací svědčících o zcela nesprávném stanovení a zjevném podhodnocení navrhované prodejní ceny, které měly zásadní vliv na stanovení odpovídající prodejní ceny,

přičemž Vláda ČR na základě předloženého materiálu svým usnesením č. 264 ze dne 23. 3. 2004 rozhodla o prodeji podílu FNM ve společnosti OKD zájemci společnosti KARBON INVEST za částku **2 250 000 000 Kč**, který se následně za takovýchto podmínek neuskutečnil pouze díky skutečnosti, že byl podmíněn současným vydáním pravomocného rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „ÚOHS“) o povolení výjimky ze zákazu veřejné podpory ve

smyslu § 6 zákona č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře, ve znění pozdějších předpisů, kdy ÚOHS svým rozhodnutím ze dne 30. 4. 2004 tuto výjimku ve prospěch společnosti KARBON INVEST nepovolil s odůvodněním, že prodej podílu FNM ve společnosti OKD není uskutečňován na základě transparentního výběrového řízení a kupní cena neodpovídá ceně tržní, přičemž v případě, že by se takto schválený prodej podílu zájemci společností KARBON INVEST za uvedených cenových podmínek uskutečnil, byla by na majetku státu v držení FNM způsobena škoda ve výši 7 578 432 000 Kč tvořená rozdílem mezi skutečnou hodnotou podílu FNM ve společnosti OKD ve výši 9 828 432 000 Kč a cenou ve výši 2 250 000 000 Kč, za kterou byl ve shora uvedeném materiálu vypracovaném obviněním státní podíl FNM ve společnosti OKD navržen k prodeji, kdy nakonec dne 16. 9. 2013 byl 45,88% podíl FNM ve společnosti OKD prodán společnosti KARBON INVEST za částku 4 100 000 000 Kč, přestože skutečná hodnota 45,88% podílu FNM ve společnosti OKD ke dni 31. 12. 2003 přitom činila nejméně 9 828 432 000 Kč, čímž tak vznikla na majetku státu v držení FNM škoda ve výši 5 728 432 000 Kč

dosud kvalifikované jako

I. u obžalovaného Ing. Rudolfa Douchy

trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 1, 3 trestního zákona dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona

II. u obžalovaných Pavla Kutý a Ing. Jana Škurka

trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona

neboť nebylo prokázáno, že skutky jsou trestným činem

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových odkazuje s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Vrchní státní zástupce v Praze podal ke zdejšímu soudu dne 24.10.2014 pod sp.zn. 7 VZV 5/2012 obžalobu na výše uvedené tři obžalované, pro skutky kvalifikované jako
2. **I. u obžalovaného Ing. Rudolfa Douchy**
3. trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 1, 3 trestního zákona dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona
4. **II. u obžalovaných Pavla Kutý a Ing. Jana Škurka**
5. trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona.
6. Těchto skutků se měli dopustit způsobem výše popsáním pod body I, II výrokové části tohoto rozsudku.
7. Soud ve svém rozhodnutí vyšel z následujícího dokazování.
8. Obžalovaní byli v přípravném řízení v roce 2012 vyslechnuti v procesním postavení obviněných.
9. **Obž. Ing. Rudolf Doucha** tehdy při svém výslechu využil svého zákonného práva ve věci nevyprávět.
10. **Obž. Pavel Kuta** při svém výslechu rovněž využil svého zákonného práva ve věci nevyprávět.
11. Při pokračování výslechu konaném dne 24. 2. 2014. Uvedl, že v listopadu 2002 byl jmenován členem výkonného výboru FNM a zároveň druhým místopředsedou FNM. Pod něj spadaly 3 sekce FNM, z čehož jednou byla Sekce strategických privatizací. Úkolem obžalovaného bylo koordinovat podřízené pracovníky z těchto sekcí, přičemž závěry práce pak předkládal k rozhodování výkonnému výboru FNM. Rozhodování v rámci FNM pak probíhalo jak na kolektivní úrovni (devítičlenné prezidium a desetičlenný výkonný výbor), tak na běžné pracovní

úrovni v rámci Komise pro strategické privatizace (dále též „KOSTRA“). Ve vztahu k nadřízenému orgánu MF bylo úkolem obžalovaného přijímat rozhodnutí a podávat průběžné informace o probíhajících privatizačních procesech. Poukázal, že spolupráce s MF probíhala na pravidelných týdenních poradách za účasti předsedy FNM Ing. Jana Juchelky, náměstka ministra financí Ing. Zdeňka Hrubého, jakož i poradců ministra. Obžalovaný poukázal, že za jeho působení ve FNM se zde úspěšně ukončilo cca 7 privatizací strategických společností. Většina těchto privatizací se uskutečnila formou veřejného výběrového řízení v konkurenčním prostředí zájemců, kdy FNM většinou využíval služeb externích poradců většinou z řad renomovaných finančních institucí nebo poradenských firem. V případě privatizace OKD vláda rozhodla v listopadu 2003, že prodej majetkové účasti se uskuteční nikoli formou veřejného výběrového řízení, nýbrž přímým prodejem předem určenému zájemci společností KARBON INVEST formou tzv. exkluzivního vyjednávání. V době tohoto rozhodnutí vlády byla známa nabídka společnosti KARBON INVEST ve výši 1,2 mld. Kč. FNM dané rozhodnutí vlády realizoval tak, že pro vypracování znaleckého posudku angažoval znalecký ústav společnost VOX CONSULT a následně rovněž poradenský tým KB. Obžalovaný při tom poukázal, že obě uvedené společnosti, resp. jejich dceřiné společnosti, pro FNM již pracovaly a existovaly na ně pozitivní reference. Obě uvedené společnosti při přípravě znaleckého posudku vzájemně spolupracovaly. Výběr těchto společností byl projednán kolektivní orgány FNM – tj. KOSTRA a následně schválen výkonným výborem FNM. Obžalovaný žádné zásadní rozhodnutí sám nečinil a ani činit nemohl. Dále uvedl, že on sám se až do předmětné privatizace OKD ve své praxi s vypracováním znaleckého posudku neseetkal. Znalecký posudek společnosti VOX CONSULT konzultoval s nejbližšími nadřízenými jak v rámci FNM (s předsedou výkonného výboru Ing. Janem Juchelkou a prvním místopředsedou výkonného výboru Pavlem Suchým), tak s náměstkem ministra financí Ing. Zdeňkem Hrubým. Výsledný znalecký posudek byl v rámci FNM dne 1. 3. 2004 projednáván v KOSTRA a následně schválen na mimořádném zasedání výkonného výboru dne 5. 3. 2004. Dále poukázal, že v době, kdy znalecký posudek vznikl, byly známy 3 nabídky potencionálních uchazečů a to společnost KARBON INVEST ve výši 1,2 mld. Kč, společnost CZECH PROPERTY INVESTMENTS ve výši 1,3 mld. Kč a společnost PENTA ve výši 1,8 mld. Kč. Podle obžalovaného neexistovala žádná důvodná pochybnost, že cena stanovená znaleckým posudkem společnosti VOX CONSULT by byla nesprávná. Dále zdůraznil, že na znaleckém posudku se on, ani FNM nijak nepodíleli, ani neměli přístup k informacím, na základě nichž byl tento znalecký posudek zpracován. Dále poukázal, že v procesu privatizace FNM dále obdržel dne 12. 3. 2004 zvýšenou nabídku společnosti KARBON INVEST ve výši 2,25 mld. Kč. Dále pak poukázal, že v dubnu 2004 probíhalo řízení vedené ÚOIIS, který vlastní metodikou stanovil tržní cenu ve výši 3,5 mld. Kč. Následně pak FNM obdržel navýšenou nabídku společnosti PENTA ve výši 4 mld. Kč, na což pak společnost KARBON INVEST svou nabídku navýšila na 4,1 mld., kterou vláda schválila na svém zasedání dne 5. 9. 2004. Závěrem uvedl, že se cítí nevinen, což opřel zejména o následující argumentaci: Jednak uvedl, že v době vzniku znaleckého posudku neexistovaly žádné pochybnosti o tom, že stanovená cena ve výši 2,08 mld. Kč je nereálná nebo dokonce nesprávná, když existovaly nabídky tří společností v rozmezí od 1,2 do 1,8 mld. Kč. Dále uvedl, že cena pro rozhodnutí vlády nebyla stanovena znaleckým posudkem samotným, ale dohodou Ministerstva financí ČR, Ministerstva průmyslu a obchodu ČR a společností KARBON INVEST (bez účasti FNM). Dále uvedl, že předmětný znalecký posudek standardně projednaly a schválily kolektivní orgány FNM a to dne 1. 3. 2004 KOSTRA a dne 5. 3. 2004 výkonný výbor. Dále poukázal, že samotný materiál pro schůzi vlády předkládali společně Ministerstvo financí ČR a Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR a byl schválen oběma jejich ministry, přičemž FNM nebyl požádán o žádné vysvětlující či doplňující informace. Dále poukázal, že materiál pro schůzi vlády obsahoval všechny podstatné detaily znaleckého posudku. Po vyjádření k věci obžalovaný prohlásil, že na případné dotazy policejního orgánu nebude odpovídat.

12. **Obž. Ing. Jan Škurek** se obdobně rozhodl vypovídat, ovšem s tím, že dopředu upozornil, že svého práva na odmítnutí výpovědi využije tak, že nebude odpovídat na případné dotazy policejního orgánu. Obžalovaný uvedl, že privatizace OKD pro Sekci strategických privatizací FNM, v níž působil, začala usnesením vlády č. 1127 ze dne 12. 11. 2003, jímž bylo rozhodnuto o

exkluzivních jednáních se společností KARBON INVEST za účelem předložení nabídky na odkup minoritního podílu FNM v podobě 45,88 % akcií ve společnosti OKD. Úkolem sekce bylo v souladu s organizačním řádem FNM připravit výběr poradců, participovat na materiálu vlády a administrativně zajišťovat proces privatizace. Komisí pro privatizaci strategických společností (tzv. „KOSTRA“) bylo rozhodnuto, že ocenění majetkového podílu FNM zpracují ve spolupráci znalecký ústav VOX CONSULT a Komerční banka, a. s. KOSTRA uložila sekci strategických privatizací provést ocenění akciového podílu FNM (nikoliv majetkových účastí). Následně poté společnost KARBON INVEST zpřístupnila data roomy s informacemi nezbytnými pro ocenění společnosti OKD. Společnost VOX CONSULT a KB poté začali vypracovávat ocenění. Obžalovaný se jednání týkajících se cenové nabídky ze strany společnosti KARBON INVEST neúčastnil. Dne 26. 2. 2004 obdržel znalecký posudek vypracovaný společností VOX CONSULT, který stanovil hodnotu podílu FNM ve společnosti OKD na částku 2,08 mld. Kč. V tu dobu to byla nejvyšší cena, která převyšovala dosavadní nabídky jak společnost KARBON INVEST, tak ostatních investorů, včetně společnosti PENTA, jejíž nabídka činila 1,8 mld. Kč. Obžalovaný ani jeho podřízení neměli žádné indicie, že by cena byla v nepořádku. Současně upozornil, že on sám ani ostatní pracovníci Sekce strategických privatizací nedisponovali znalostmi a vzděláním v oblasti oceňování, přičemž takovýto kvalifikační požadavek nebyl ani náplní této sekce. Plně proto spoléhali na odbornost a zkušenosti příbrného soudního znalce. Znalecký posudek vypracovaný společností VOX CONSULT byl projednán v KOSTRA, přičemž při tomto projednání nezazněly žádné výhrady. Následně obžalovaný dostal pokyn zjistit hodnotu majetkových investic v OKD a současně zjistit, jaký vliv by tyto majetkové investice mohly mít na hodnotu podílu FNM ve společnosti OKD v případě prodeje těchto investic. Ze strany společnosti VOX CONSULT byl obžalovaný ujistěn, že tyto investice jsou ve znaleckém posudku již zohledněny. Pokud jde o Náhled vypracovaný KB, tento řešil pouze hypotetickou situaci, kdy FNM ovládá reálnou část společnosti (oceňované společnosti) a není pouze minoritním akcionářem OKD. Po formální a věcné stránce neměl Náhled takovou vypovídací hodnotu jako znalecký posudek, neboť jeho zpracovatelé měli na jeho vypracování relativně krátkou dobu a disponovali pouze informacemi z veřejně dostupných zdrojů, které často nebyly ani ověřeny. Ze strany zpracovatelů Náhledu byli ujistěni, že hodnoty obsažené ve znaleckém posudku a Náhledu nelze sčítat. Náhled obdrželi dne 12. 3. 2004, přičemž tentýž den zapracovali jeho výsledky spolu s novou nabídkou společnosti KARBON INVEST ze dne 12. 3. 2004 ve výši 2,25 mld. do materiálu pro Vládu ČR, který poslali MF, které bylo pak předkladatelem tohoto materiálu. O výsledku Náhledu v tom smyslu, že hodnoty obsažené ve znaleckém posudku a Náhledu nelze sčítat a že pozice FNM jako minoritního akcionáře je realizovanou této hodnoty nereálná, byl následně informován i náměstek ministra financí Ing. Zdeněk Hrubý. Dne 23. 3. 2004, kdy se materiál projednával ve vládě, obdržel FNM nabídku na odkup jeho podílu v OKD od společnosti PENTA za částku 3,1 mld. Kč. Vládou ČR však bylo rozhodnuto o prodeji akciového podílu OKD společnosti KARBON INVEST za částku 2,25 mld. Kč. Poté, co ÚOIIS shledal, že tato cena je netržní, společnost KARBON INVEST navýšila svou nabídku na částku 3,5 mld. Kč. Následně pak společnost PENTA navýšila svou nabídku na částku 4 mld. Kč, na což pak společnost KARBON INVEST navýšila nabídku na 4,1 mld. Kč, za níž byl potom této společnost akciový podíl v OKD prodán. Závěrem obžalovaný uvedl, že neměl žádný důvod ani zájem privatizaci OKD negativně ovlivnit a ani mu to jeho pozice neumožňovala. Poukázal, že za dobu svého působení v FNM se podílel na řadě úspěšných privatizací v hodnotě kolem 400 mld. Kč, které mnohdy svou hodnotou výrazně předčily očekávání vlády, trhu nebo odhadu poradců. O všech jeho krocích a krocích Sekce strategických rozhodnutích byli informováni jeho přímí nadřízení – druhý místopředseda výkonného výboru FNM Pavel Kuta a předseda výkonného výboru FNM Ing. Jan Juchelka, kteří pravidelně informovali o průběhu privatizace OKD zástupce MF. Rovněž příslušné materiály – tj. smlouvy a znalecký posudek - prošly výkonným výborem nebo KOSTROU. O průběhu privatizace OKD bylo informováno také prezidium FNM a jeho dozorčí rada. Závěrem obžalovaný odmítl, že by svým jednáním spáchal trestný čin.

13. U hlavního líčení byli obžalovaní k věci rovněž vyslechnuti. V případě posledních víceméně setrvali na své obhajobě z přípravného řízení, kterou spíše doplnili nebo dovysvětlili.

14. **Obžalovaný Doucha** před soudem uvedl, že měl znalecký úkol ocenit 11 149 594 ks akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Upozornil, že skutečná hodnota akcií není odborný termín, musí se k němu napsat, zdání je to tržní nebo majetková hodnota akcií. Je to nebetyčný rozdíl. Ocenění zpracovával za situace, kdy existoval majoritní akcionář, který měl jiný názor na vedení společnosti, než FNM. minoritní balík akcií fakticky neumožňoval FNM podílet se na řízení OKD, majoritní akcionář blokoval jeho případné návrhy, neumožnil mu zastoupení ve volených orgánech, nevypláceli se dividendy. Hodnota majetku OKD byla z pohledu FNM hypotetická, jelikož ji nebylo jak realizovat, jediné, čím mohl stát disponovat, byly samotné akcie. Všechno si pečlivě ověřoval, při ocenění vycházel z toho, jaká práva jsou dle zákonné úpravy spojena s minoritním podílem.
15. Dále obžalovaný rozebral, proč použil výnosovou metodu. Uvedl, že pokud by se měl oceňovat všechny majetek OKD včetně dceřiných společností, byla by to práce na několik let a ne na dobu, kterou měli k vypracování posudku k dispozici. Původně měli mít na posudek 6 týdnů, následně byla doba zkrácena na 4 týdny. ČR měla vstupovat do EU, FNM byl pod tlakem vlády a chtěl, aby posudek byl hotov co nejdříve.
16. Vyžádal si proto souhlas s tím, že nebude muset v posudku všechno podrobně vysvětlovat, že výsledek bude řádně vypočítán, ale odůvodnění posudku bude zjednodušené. Byla to jeho podmínka, bez které by nemohl na zkrácení termínu k vypracování posudku přistoupit. Pokud by posudek byl podán až v březnu, mohl být přesnější, nikoliv jiný.
17. KB byla ustanovena jako poradce. Posudek nedělal obžalovaný sám, ale dalších 8-10 lidí z VOX Consultu a Komerční banky.
18. Byla jim zpřístupněna místnost v Metalimexu, kde dostali podklady a současně pracovníka, který dozítal na to, aby nic neodnášeli, vše si tak museli opisovat. Oceňovali pouze akcie, ne majetek společnosti a směnky jsou krátkodobý majetek, cenný papír a patří do majetku společnosti.
19. Dále se obžalovaný podrobně vyjádřil k oceňování bytů v majetku OKD. Vzhledem k tomu, že měl ocenit výnosovou metodou akcie, o žádný jiný majetek, mimo byty se nezajímal. Byty byly ztrátové.
20. Při zpracování posudku pracoval i s publikací Dr. Maříka, „Oceňování podniku“. Sám Dr. Mařík uvedl, že zvolený postup za situace, která nastala, byl správný. Liší se vůči sobě pouze v pohledu na dceřiné společnosti (*Dr. Mařík má za to, že měli být obdobně jako byty oceněny samostatně, zatímco obžalovaný zastává názor, že je bylo na místě zahrnout do výnosového ocenění OKD*).
21. Obžalovaný dále uvedl, že neuvažoval, že by s ohledem na krátkou dobu ke zpracování, posudek odmítl udělat, neboť předpokládal, že platí dohoda s FNM, že se nebude muset slovně všechno obsírně vysvětlovat, čímž se ušetří čas.
22. **Obžalovaný Škurek** uvedl, že FNM byl podřízen MF. Plnil přímo jeho pokyny. FNM nebyl akcionářem, neboť výkonem akcionářských práv bylo pověřeno ministerstvo průmyslu a obchodu. FNM se dozvěděl, že jediným možným nabyvatelem je Karbon Invest. Původně se žádný posudek neměl dělat, toto byl výstup až dodatečný. Všechny materiál byl konzultován s MF, náměstkem Hrubým. Usnesení vlády ČR jasně deklarovalo, že FNM má vést jednání za účelem získání nabídky ze strany Karbon Investu. Způsob ocenění vznikl po dohodě s KB. Metoda diskontovaných finančních toků se běžně používala. Určitě se jich nikdo nepal na cenu, která z posudku vzejde. V náplni jeho práce rozhodně nebylo zpracování znalecký posudek jakkoli revidovat. Termíny vyplývaly z usnesení vlády, termíny stanovovalo MF. FNM se jimi musel řídit.
23. Obžalovaný Doucha uvedl, že termín splnitelný je, za předpokladu, že tam nebudou všechny vysvětlivky a komentáře v plné podobě. Doucha vypracovával posudek z dostupných materiálů, ale v té době ještě nebyl uzavřen rok, takže s auditovanými výsledky pracovat nemohl. Když posudek obdrželi, tak ho předali náměstkovi Hrubému. Náhled KB nijak nesuploval ani nebyl doplňkem znaleckého posudku obž. Douchy. Bylo jim řečeno, že se jedná o dva pohledy na jednu společnost a že výsledky nelze sečíst.

24. Cenová jednání nikdy FNM nevedl, ta vedl ministr průmyslu a ministr financí.
25. FNM byl zřízen k tomu, aby realizoval příslušné usnesení vlády, takže vládu pouze informovali, aby zvažila, že je zde riziko veřejné podpory, protože zde byla nabídka soukromého subjektu, která do té doby tak vysoká nebyla a proti ní stojí nabídka Karbon Investu, která je nižší.
26. **Obžalovaný Kuta** vypověděl, že jeho kompetence v rámci FNM byly manažerské. FNM angažoval externí poradce, obžalovaný sám ani neměl přístup k informacím, na základě kterých se zpracovávalo ocenění nebo znalecký posudek. Přístup do dataroomu sami pracovníci FNM neměli, byla tam smlouva o důvěrnosti s externími poradci. Na stole byly v tu dobu tři nabídky a to Karbon Investu na 1,2 miliardy, Czech Property Investment na 1,3 miliardy a Penty na 1,8 miliardy.
27. Obžalovaný vždy včas a plně informoval svoje nadřízené, zejména pana Juchelkou. Za MF se jednalo s náměstkem Hrubým.
28. FNM kompletní materiál s veškerými informacemi, podklady předal 10 dní před jednáním vlády náměstkovi Hrubému. Ocenění nezahrnovalo posouzení hodnoty majetkových podílů, které tvoří neproduktivní část OKD. To tam bylo jasně deklarováno. Ocenění vycházelo navíc z neauditovaných hospodářských výsledků. Všichni členové vlády měli tento materiál k dispozici. Předkladatelem bylo dokonce společně MO a MF. Dále obžalovaný popsal schéma kolektivního rozhodování FNM s tím, že poukázal na to, že on sám jako osoba nemohl nic schválit.
29. Vláda nakonec udělala rozhodnutí o přímém prodeji za cenu 2,25 miliardy Kč. Tato cena byla dohodnuta bez účasti FNM na schůzce ministrů financí a obchodu se zástupci Karbon Investu, pány Kolářkem a Otavou. Vláda toto rozhodnutí učinila s vědomím, že na stole má konkurenční nabídku na 3,1 miliardy.
30. Dále obžalovaný využil svého práva a dále nevyprávěl ani neodpovídal na dotazy.
31. **V rámci hlavního líčení byli dále vyslechnuti následující svědci, kteří po řádném poučení podle § 100, 101 tr. řádu vypověděli následující.**
32. **Mgr. Bohuslav Sobotka**, v předmětné době ministr financí uvedl, že se rozhodlo o exkluzivním jednání se společností Karbon Invest, která byla majoritním akcionářem OKD. Politická jednání, která byla v té době vedena, směřovala k tomu, aby do budoucna byla zajištěna stabilita OKD jako významného zaměstnavatele v regionu. Vztahy mezi majoritním a minoritním vlastníkem nebyly ideální. Hornické odbory apelovaly na to, aby vláda započala exkluzivní jednání právě s majoritním vlastníkem. Nabídku dostali od Karbon Investu a rovněž nevyžádanou nabídku od společnosti Penta. Vláda šla cestou přímého prodeje. Ministr financí je ze zákona také předsedou prezidia FNM. Nevyžádané nabídky byla taková „stínová soutěž“, vzhledem k tomu, že stát jednal exkluzivně s Karbon Investem. Svědek uvedl, že znalecký posudek hrál z hlediska rozhodovacího procesu vlády roli jakéhosi signálu, kde by měl být dolní mantinel rozhodnutí vlády o ceně. Horní limit dán nebyl. Svědek i v době výsledku pokládal postup za obezřetný a správný. Cena, za kterou byl minoritní podíl nakonec prodán, byla nad hodnotou znaleckého posudku i nad cenou, která byla stanovena ÚHOS jako minimální.
33. Svědek nemohl uvést, kdo přesně rozhodl o zadání a zpracování znaleckého posudku. Na MF byl úsek, který se zabýval vztahy s FNM, v jehož čele stál Zdeněk Hrubý. Ještě byl zvláštní odbor privatizace. FNM svědek vnímal jako jakousi privatizační agenturu státu. Zdeněk Hrubý pak odpovídal za přípravu materiálů do vlády, které se týkaly privatizací. FNM předával veškeré informace a poklady úseku MF – Zdeňku Hrubému. To znamená, že FNM dostával úkoly z MF, ty plnil a následně byly zpracovávány podklady ve spolupráci FNM a určitého úseku MF.
34. Řízení FNM na týdenní a denní bázi, svěčil svědek náměstkovi ministra financí. Za MF odpovídal náměstek Hrubý. Obecně existovala odpovědnost MF za to, že je naplňováno usnesení vlády ze strany FNM.
35. Pokud šlo o předložení materiálu do vlády, byl obecně seznámen s obsahem materiálu, vycházel také z informací, které mu poskytl náměstek Hrubý, který mu materiál předkládal k podpisu.

36. Předpokládá, že vláda se s materiálem mohla seznámit. Komunikace také probíhala s předsedou výkonného výboru FNM Juchelkou. FNM nebyl tím, kdo rozhodoval, to rozhodovala vláda, určující roli hrálo MF. Svědek si není vědom toho, že by ze strany FNM došlo k porušení nějakých pravidel a předpisů. I Evropská komise jasně prohlásila, že k prodeji došlo za tržních podmínek.
37. **Svědčyně Š. H. nyní B.** uvedla, že KB se podílela na věci jako klasický poradce. Jejím klientem byl FNM, KB připravovala analytické vstupy. S pracovníky FNM se setkala zřejmě při příležitosti nějakých prezentací. Materiál KB sloužil jako důležitý podklad pro nějakou část znaleckého posudku. Na větší detaily si svědkyně nebyla schopna vzpomenout. V žádném případě si nepamatuje na nic, co by bylo ze strany FNM nestandardní. Svědkyně předpokládá, že předložili nějaké materiály, odprezentovali je a tím jejich práce skončila. KB nemohla nijak ovlivnit konečnou prodejní cenu. Žádná informace ve smyslu, že by cena stanovená znaleckým posudkem měla být nesprávná, není svědkyni známa.
38. Na řadu dotazů nebyla svědkyně před soudem již schopna odpovědět, respektive poskytnout požadovanou informaci, řadu věcí si už vůbec nevybavila. V přípravném řízení odpovídala mnohem konkrétněji, nicméně s ohledem na formu výpovědi jí soud nemohl předložit její výpověď a ptát se na její podrobnosti. Její výpověď u hl. líčení tedy byla víceméně obecná a žádné podstatné informace nepřinesla.
39. **Svěděk Ing. K.** byl v předmětné době referentem odboru 42 – privatizace na MF. Uvedl, že kauzou privatizace OKD se v předmětné době nezabýval. Byl dotázán na to, jak měla svědkyně D. finalizovat předmětný materiál. Dostala podklady od FNM a musela je dát do souladu s jednacím řádem vlády. Několikrát se to upravovalo. Museli to schválit nadřízení a materiál do vlády předkládal ministr. Začátek byl u paní D., pak byl ředitel odboru F. náměstek Hrubý a ministr Sobotka. Materiál do vlády prochází ještě poradou vedení ministerstva, v tomto případě MF. Zde bylo meziresortní řízení omezené na tři ministerstva MF, MPO a MPSV. Posudek svědek vůbec neviděl. Cena se měnila podle názoru svědka asi 4x. Bylo to na základě vývoje situace. Materiál se kontroloval. Svědek uvedl, že v počáteční etapě se jednání účastnil pouze ministr a náměstek Hrubý. Hrubý byl současně i místopředsedou prezidia FNM. Svědek hovořil o událostech, o kterých se dozvěděl v roce 2011. Jak byla stanovena kupní cena, svědek nevěděl.
40. Na otázku co se dělo na MF s materiálem předaným FNM uvedl, že probíhala jeho kontrola, do materiálu byla přidána podmínka privatizace, materiál se kontroloval. To probíhalo u nich, tedy na MF.
41. **Svěděk Ing. Milan Urban**, bývalý mistr průmyslu a obchodu uvedla, že ministerstvo bylo v této věci spolupředkladatelem s MF. Nikdy s nikým z FNM nejednal. Cenu nekomunikoval s nikým. Ví, že tam byl znalecký posudek, nicméně detaily si po letech nevybavil.
42. Na dotaz obhájce obžalovaného Kuty uvedl, že u žádného jednání o ceně za minoritní balík akcií nebyl. /To je v přímém rozporu s tím, co je možné slyšet na nahrávce z jednání vlády./ V materiálu předkládaném do vlády, všemu rozuměl, nejasnosti neměl. Na vládě návrh prezentoval ministr financí. Zda on sám měl na vládě nějaké vystoupení, si nepamatoval. Nepodílel se ani na výběru privatizační metody. Vyjádřil názor, že stát postupoval s péčí řádného hospodáře.
43. Domnívá se, že stát na této transakci jednoznačně vydělal. Nikdo s vyšší nabídkou než Karbon Invest nepřišel. Výsledná cena je výsledkem nabídky a poptávky v rámci privatizačního projektu. Nevzpomíná si ani na to, zdali někdo na jednání vlády měl výhrady vůči ceně. Na nabídku Penty si jako na nevyžádanou svědek upamatoval. Výsledná cena byla vyšší než nabídky této společnosti.
44. **Svěděk Dr. H.** uvedl, že exkluzivita pro vyjednávání byla určena vládou. O okolnosti zadávání posudků nevěděl nic. Náhled KB svědek nezná. Byl v kontaktu s obžalovaným Kutou i náměstkem Hrubým. To byl jeho nadřízený. Zde své pozice ředitele odboru privatizace na MF

neřídil FNM. To, že určitá společnost bude privatizována / v tomto případě OKD/dělalo MF ve spolupráci s příslušným resortem, v případě OKD to bylo MPO. K dotazu obhájce svědek neurčitě vypověděl, že by k zodpovězení dotazů musel jít do materiálů. Vůbec se nechtěl pohybovat v rovině předpokladů. Svědek uvedl na řadu dotazů, že si to již nepamatuje a není schopen to retrospektivně komentovat. Mezi FNM a MF nebyly nikdy žádné kompetenční spory. Obžalovaného Douchu vidí poprvé, mimo to, že ho viděl v této věci v televizi. Obžalovaného Škurka zná. S Kutou a Škurkem projednával tisíce věcí. Oba byli odborníci v oblasti privatizace. Nikdo z nich, ani svědek nebyli odborníci na oceňování.

45. **Ing. Pavel Suchý**, první místopředseda VV FNM uvedl, že privatizace před 13 lety mu nepřišla nijak zvláštní, aby si ji zapamatoval. Spíše mu přišlo zvláštní, že v 90. letech FNM ztratil kontrolu nad OKD, což se nemělo stát. V předmětné době měl na starost zcela jinou agendu. Nepamatuje si, že by v té době byly nějaké výhrady k posudku.
46. Navíc FNM v té době nedisponoval pracovníky s odbornou způsobilostí k oceňování akcií, kteří by mohli posudek hodnotit. V té době měli na starost privatizaci také obžalovaní, ale i jejich nadřízený Juchelka. FNM navíc plnil zadání MF. On sám se nikdy s lidmi z Karbon Investu nesešel. FNM řídilo při realizaci rozhodnutí o privatizaci MF. Mělo na to speciální odbor, Dr. F██████████ Dále svědek osvětlil, jak probíhala rozhodnutí VV FNM. Tato privatizace nijak nevybočovala ze standardních postupů, proto si ji ani moc nepamatoval. Svědek si nevzpomněl na žádný jiný případ, kdy by byl zadán posudek na oceňování akcií. Otázka ceny nebyla na úrovni VV FNM řešena. Veškeré informace, co měl k dispozici FNM, měla k dispozici i vláda. Rozhodnutí FNM byla rozhodnutí kolektivního orgánu. Svědek uvedl, že jednotlivec nemohl udělat nějaké zásadní rozhodnutí. Například ani podání žaloby, nemohlo proběhnout bez souhlasu kolektivních orgánů.
47. Svědek potvrdil, že privatizace OKD nebyla v gesci jednotlivců, ale kolektivního orgánu. Jednotlivec nemohl udělat žádné zásadní rozhodnutí a že FNM byl pouhým administrátorem pokynů ze strany MF.
48. **Svědck Ing. Jan Juchelka** po řádném poučení podle § 100, 101 tr. řádu uvedl, že FNM postupoval vždy podle zákonů a to i v případě privatizace minoritního podílu v OKD. Toto uvedl formou prohlášení, které četl ze svého mobilního telefonu.
49. **Následně uvedl, že využívá svého práva ve věci nevypovídat, neboť by mohl způsobit trestní stíhání sobě nebo osobě blízké.**
50. **Svědčce Ing. J██████████ D██████████** uvedla, že v rámci oddělení 423 pro privatizace vznikl později speciální odbor 630. Toto oddělení převzala k sobě s jedním pracovníkem svědkem Ing. K██████████ Meziresortně se připomínkovaly materiály, které šly do vlády.
51. Za věcnou správnost materiálů zodpovídal jistě ministr financí, nikoli administrátor. Ministr Sobotka byl i předsedou prezidia FNM. Žádné interní pravidlo, že by musel být vypracován znalecký posudek, nebylo. Výjimku chtělo ministerstvo proto, že bylo před vstupem do EU.
52. Na ostatní otázky, zejména obhájců odpovídala svědkyně poměrně zmateně, nebyla orientovaná v číslech usnesení, s sebou měla materiály, které si zajistila v archivu, ale ani k nim nepodala použitelné vysvětlení. Jedná se o dámu staršího věku, která evidentně poté, kdy opustila svoji pozici, podstatnou část informací vytěsnila nebo se v jejich sledu již neorientovala. Konkrétně v podstatě odpovíděla pouze na několik zcela jasně položených otázek.
53. **Svědck Ing. P██████████ I██████████** uvedl, že v předmětné době byl pracovník oddělení sekce strategických privatizací. Jeho vedoucím byl obž. Škurek. FNM byl řízen Ministerstvem financí. Byl na to odbor v čele s náměstkem Hrubým. Jednání probíhala ústně, telefonicky i mailem. FNM nepředkládal návrhy usnesení na jednání vlády.
54. Znalecký posudek byl vypracován k vyloučení veřejné podpory. On ho nestudoval. **Byl to první posudek, který se dělal. KB měla úlohu finančního poradce. Dělalá náhled majetkových**

účastí, asi tři. Posudek si vyžádal náměstek Hrubý. Jednání s ministrem Sobotkou se účastnil Juchelka. Kuta jednal s náměstkem Hrubým a Škurek jednal s F[redacted] a D[redacted]

55. Materiál, který odcházel z FNM, neobsahoval údaj o ceně, protože cenu neznali.
56. Cena byla vytvořena na jednání ministrů Sobotky, Urbana a zástupci Karbon Investu. Nevznikla na základě znaleckého posudku obž. Douchy. **Posudek byl vypracován proto, aby sloužil k určení minimální ceny ohledně nedovolené veřejné podpory.** Celý proces řídil náměstek Hrubý. On rozhodoval, jakým směrem to půjde a kdy se co má udělat. Za FNM jednal a rozhodoval vždy VV FNM, kde byli Juchelka, Kuta, Suchý, Škurek, Zelená, Ečer a ještě další.
57. Nikdo z jeho kolegů ani on neměli pochybnosti o ceně ve znaleckém posudku. Hrubý zažádal o ocenění těch dceřiných společností od KB. Byly pouze tři, určila je KB jako finanční poradce FNM. Hrubý chtěl znát pohled na majetkovou strukturu OKD a na dceřiné společnosti. Ke znaleckému posudku neměl žádné připomínky, pouze potřeboval vědět hodnotu v dceřiných společnostech.
58. Žádná pochybnost o tom, že jsou oceněny pouze 3 z 32 společností, nevznikla ani na FNM ani na MF. Ministr Sobotka znal stanovisko AK Allen a Owery. Ing. Juchelka měl na jednání vlády dopis pro ministra Sobotku, měl s sebou i znalecký posudek.
59. Ze strany vedení FNM nedostal nikdy svědek pokyn, který by se mu jevil jako nestandardní. Vláda se sama usnesla, že udělí exkluzivitu Karbon Investu.
60. FNM neměl zástupce v orgánech společnosti OKD, protože Karbon Invest všechny zástupce vyhodil. Na FNM neměl nikdo zkušenosti se znaleckými posudky.
61. 4. března odešla důvodová zpráva a návrh usnesení vlády na MF, náměstkovi Hrubému.
62. Svědek potvrdil, že projevy vůle FNM byly vždy rozhodnutím kolektivního orgánu a to i ve věci privatizace, dále uvedl, že znalecký posudek byl zadán na základě usnesení vlády č. 1127 proto, aby nedošlo k nedobrovolné podpoře a Náhled KB byl vyžádán náměstkem Hrubým, aby byla získána představa o hodnotě majetkových účastí OKD.
63. Rovněž uvedl, že finální znění důvodové zprávy pro jednání vlády byla na FNM doručena až zpětně, když Ing. D[redacted] napsala, že je to verze finální.
64. **Svědék JUDr. J[redacted] B[redacted]** vypověděl, že v předmětné době byl úředníkem ÚHOS. Podrobně popsal roli úřadu.
65. To, že by předmětný posudek trpěl nějakými zásadními nedostatky a vadami, si svědek nevybavuje. Rozpor mezi nimi a ministerstvem financí byl v tom, zda se mají sečíst hodnoty ze znaleckého posudku a z náhledu KB či nikoliv.
66. Jeho názor byl ten, že se mají náhledem zjištěné hodnoty tři společnosti přičíst k ceně uvedené v posudku a proto je na ÚHOS přičetli. Došli k tomu odbornou úvahou. On sám nebyl odborník na oceňování akcií, „mozkem“ v tomto ohledu byl Ing. K[redacted]. O ceně a veřejné podpoře rozhoduje vždy poskytovatel, tedy MF. Po dohodě s druhou stranou, kterou byl Karbon Invest.
67. Ty tři společnosti, které mají být oceněny, určilo MF jako navrhovatel.
68. Probíhala i jednání, účastnil se ho zástupce MF pan F[redacted] a zástupce Karbon Investu pan Otava.
69. **Svědék Ing. P[redacted] K[redacted]** uvedl, že byl v předmětné době vedoucí oddělení restrukturalizace na ÚHOS, který posuzoval žádost o povolení výjimky z veřejné podpory při prodeji podílu OKD. Svědek tam byl za ekonomickou část, za právní tam byl pan B[redacted] a ještě vedoucí týmu byl Ing. R[redacted]. Žádost o výjimku podalo MF. Jako kontaktní osoba pro ně byl JUDr. F[redacted]
70. Ve shodě všech členů týmu dospěli k závěru, že dvě hodnoty z posudků lze sečíst. Svědek nemá statut znalce, takže posudek jako takový nerozporoval, neboť k tomu ani nebyl oprávněn. Domnívali se, že dceřiné společnosti je nutné ohodnotit jinou metodou. Náhled KB je

ohodnocoval jinou metodou. Znalecký posudek obž. Douchy ani náhled KB jako takový na ÚHOS nerozporovali a naprosto jim důvěřovali.

71. Svědek uvedl, že před jeho dnešním výsledkem se na výpověď připravoval a čerpal z rozhodnutí dostupných na webu. Takže k cenovým zjištěním se mohl vyjádřit pouze takto.
72. O všech svých názorech svědek informoval kontaktní osobu, resp. MF. Rozhodně se nepouštěli do polemiky se znaleckým posudkem. Jejich cena vznikla součtem dvou čísel po úvaze týmu svědka, o kterém výše hovořil. Cenu brali pouze jako podpůrnou pro rozhodnutí, zda cena 2 a čtvrt miliardy je cena nízká nebo vysoká. Jinak řečeno, nešlo o to určit cenu tržní, ale zda je možné souhlasit či nesouhlasit s uvedenou cenou. Proč byly vybrány z dceřiných společností OKD pouze tyto 3 společnosti, svědek nevěděl, ale byly to jedny z nejvýznamnějších majetkových podílů, které OKD mělo.
73. Další svědecké výpovědi, resp. podaná vysvětlení byla se souhlasem stran podle § 211 odst. 6 tr. řádu čtena. **Jedná se o výpovědi svědků:** [REDAKCE]
[REDAKCE] **Žádná z těchto svědeckých výpovědí nijak zásadně nezasáhla do dokazování tak, že by pro věc měla nějakou zásadní vypovídací hodnotu.**
74. **Vyslechnout nebylo možné svědka Hrubého, který v mezidobí zemřel, možné nebylo ani číst úřední záznam o jím podaném vysvětlení z přípravného řízení, jelikož k tomuto postupu nebyl dán potřebný souhlas obžalovaných.**
75. S ohledem na význam pro rozhodnutí soudu je na místě ze čtených výpovědí zmínit následující.
76. **Z [REDAKCE] E [REDAKCE]** soukromý podnikatel, uvedl, že někdy v prvním čtvrtletí roku 2004 se sešel s majiteli tehdejší společnosti KARBON INVEST panem Kolářkem a panem Otavou, aby jednali o podmínkách prodeje uvedené společnosti. Výsledkem těchto jednání byla prvá smlouva někdy z května 2004 uzavřená mezi Ing. Kolářkem a Ing. Otavou a společností Charles Capital, a. s., v níž byl zakomponován mechanismus výpočtu konečné ceny. Jednání pak pokračovala někdy do září 2004 a v jejich rámci se měnily různé podmínky. Poukázal, že kupovali společnost KARBON INVEST a nikoliv přímo společnost OKD, a proto pro ně bylo zásadní, v jaké výši bude společnost KARBON INVEST zadlužena v době, kdy jí koupí. Ve smlouvě z května 2004 zamýšleli koupit 76 % akcií společnosti KARBON INVEST, neboť předpokládali, že jeden nebo oba původní vlastníci zůstanou v uvedené společnosti činní. Společnost Morgan Stanley pro ně zpracovala strategickou analýzu, jejímž výsledkem bylo doporučení, že při ceně 250 mil. USD (což při kurzu v roce 2004 odpovídá cca 6,25 mld. Kč) je možné transakci realizovat. Na této ceně se pak s Ing. Kolářkem a Ing. Otavou sešli. Dodal, že pro něho nebylo podstatné to, za jako částku společnost KARBON INVEST koupí od státu jeho 46% podíl ve společnosti OKD, nýbrž to, kolik si společnost KARBON INVEST bude muset na tuto transakci půjčit, neboť zadluženost této společnosti by se promítla do hodnoty této společnosti. K dotazu, kolik činila finální cena, za níž společnost KARBON INVEST koupili, uvedl, že si toto již nepamatuje. Předmětný posudek vypracovaný společností VOX CONSULTI svědek nezná.
77. **Ing. Petr Otava, CSc.**, jeden ze dvou tehdejších majoritních vlastníků společnosti KARBON INVEST, uvedl, že vzhledem k tomu, že společnost KARBON INVEST vlastnila majoritní podíl ve společnosti OKD, tak logicky usilovala o získání zbylého podílu vlastněného státem. Jednání o prodeji zbylého podílu v OKD se za FNM účastnili Ing. Jan Juchelka, Pavel Kuta, ale i další osoby z FNM i z MF. Výsledkem těchto jednání byla dohoda z konce roku 2003 o tom, že stát bude se společností KARBON INVEST jednat exkluzivně. Vzhledem k tomu, že stát pro účely prodeje menšinového podílu v OKD nechal zpracovat znalecký posudek, byl svědek požádán, aby v sídle společnosti METALIMEX, a. s., zřídil tzv. dataroom, kde byly shromážděny materiály, které znalec požadoval. Zde se také setkal s Ing. Rudolfem Douchou, který mu byl představen. Předmětný znalecký posudek vypracovaný společností VOX CONSULTI nikdy neviděl. Rovněž tak nikdy neviděl posudek společnosti E & Y Valuations, s. r. o., ani posudek, který měla vypracovat KB. Dále popsal jednání o ceně, v jejichž rámci společnost KARBON

INVEST nejprve navrhovala částku 2 mld. Kč. Poté, co se do věci zapojili ÚOHS a společnost PENTA, se nakonec společnost KARBON INVEST se státem dohodla na ceně 4,1 mld. Kč. Současně Ing. Otava a Ing. Koláček jednali o prodeji svých obchodních podílů ve společnosti KARBON INVEST se společností Charles Capital, a. s., vlastněné Z [redacted] E [redacted]. V té době byli Ing. Otava a Ing. Koláček pod psychickým tlakem, neboť byli trestně stíháni.

78. **Ing. Viktor Koláček**, druhý ze dvou tehdejších majoritních vlastníků společnosti KARBON INVEST, uvedl, že jejich žádost o odkup minoritního podílu státu ve společnosti OKD byla motivována záměrem, aby společnost byla vlastněna jednou osobou, čímž by se i zjednodušilo řízení společnosti. Samotný proces oceňování minoritního podílu státu v OKD probíhal plně v režii FNM. Sám svědek se v procesu privatizace s žádným oceňovatelem OKD nesešel, ani žádné ocenění neviděl a pouze byl seznámen s výsledky ocenění. Z důvodu reakce dalších zájemců i vzhledem ke skutečnosti, že transakce podléhala schválení ÚOHS, byla cena za odkup minoritního podílu OKD několikrát navyšována. Pokud jde o pozdější prodej 100% podílu ve společnosti KARBON INVEST kupujícímu společnosti Charles Capital, a. s., tento nelze spojovat s nákupem minoritního státního podílu ve společnosti OKD, čehož důkazem je následný proces výkupu drobných akcionářů. Smlouvou o koupi akcií společnosti KARBON INVEST kupujícími společností Charles Capital, a. s., nedisponuje, neboť všechny písemnosti po zahájení svého trestního stíhání v jiné trestní věci skartoval. K dotazu, z jakého důvodu se rozhodl prodat svůj podíl ve společnosti KARBON INVEST, uvedl, že pocíťoval celkovou vyčerpanost a tlak vnějšího okolí. S druhým vlastníkem Ing. Otavou postupovali ve vzájemné shodě.
79. Vzhledem ke konstrukci obžaloby, která stojí na předpokladu, že zpracovaný znalecký posudek byl úmyslně nesprávný a že tuto nesprávnost museli obžalovaní Kuta a Škurek poznat a úmyslně ji neřešili, je pro rozhodnutí ve věci zcela zásadní posouzení předmětného posudku VOX CONSULT. Ačkoliv soud může v určitém rozsahu posudek přezkoumat i samostatně (viz dále), z hlediska odborných otázek nemůže než vycházet z dalších znaleckých posudků.
80. Ve věci byly vypracovány /mimo posudku obžalovaného Douchy/ celkem čtyři znalecké posudky. Dva si nechala vypracovat policie v rámci přípravného řízení, další potom jako revizní posudek nechal vypracovat soud a následně třetí si nechal vypracovat obž. Doucha.
81. Na základě opatření policejního orgánu podle § 105 odst. 1 tr. ř. ze dne 20. 1. 2012 byl přibrán jako **znalec z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady podniků, nehmotného majetku a cenných papírů prof. Ing. Miloš Mařík, CSc.**, vedoucí katedry financí a oceňování podniku VŠE Praha, který je předním odborníkem na problematiku oceňování podniku. Znalci bylo zadáno, aby posoudil, zda se zpracovatel znaleckého posudku VOX CONSULT ve svém postupu dopustil pochybení a v případě, že ano, jakých a o jak závažná pochybení se jedná ve vztahu k postupům doporučovaným teorií a praxí. Výsledkem znaleckého zkoumání znalce bylo konstatování několika sporných bodů týkajících se správnosti ocenění tak, jak jej provedl obž. Ing. Rudolf Doucha.
82. Za nejdůležitější pochybení označil znalec skutečnost, že obž. Ing. Rudolf Doucha zřejmě omezil své ocenění pouze na mateřskou společnost OKD. Dceřiné společnosti (majetkové účasti) nevyčlenil jako majetek nespojující s hlavním provozem, ale hlavní provoz podniku OKD ocenil výnosovou metodou DCF equity na základě pouze nekonsolidovaných výkazů mateřské společnosti OKD, přičemž svůj postup zdůvodnil údajným rozdílem mezi oceňováním akcií – cenných papírů a oceňováním jmění podniku OKD.
83. Za další hlavní problém označil znalec přístup znalce VOX CONSULT k ocenění neprovozní části majetku. Hlavní výtku znalce směřuje ke skutečnosti, že znalec VOX CONSULT označil za jediný neprovozní majetek společnosti OKD pouze 43 759 bytů a takto obrovský soubor bytů ocenil na základě jediné srovnávací transakce se souborem bytů. Samotnému rozdělení majetku OKD na provozně nutný a nenutný bylo sice správné, ale znalec VOX CONSULT do neprovozního majetku zařadil pouze již výše zmíněné bytové jednotky, aniž by vysloveně zkoumal, zda nemá společnost ještě jiný neprovozní majetek.

84. Dalším vytýkaným problémem je strategická analýza a prognóza relevantního trhu.
85. Dalším vytýkaným problémem je předpokládaný časový horizont výnosového ocenění. VOX CONSULT ve svém posudku použil pro ocenění OKD obvyklou dvoufázovou metodu, přičemž druhou fází ocenil pomocí Gordonova modelu s odhadem tempa růstu $g = 2\%$ do nekonečna. Dle znalce prof. Ing. Miloše Maříka, CSc., také nezohlednil VOX CONSULT rozdíl mezi obvyklým průmyslovým podnikem a podnikem těžebním, neboť již z povahy věci je doba činnosti těžebních podniků omezena zásobou příslušné suroviny (zásoby uhlí). Z toho vyplývá, že není správné počítat s nekonečnou životností, jak to udělal VOX CONSULT, ale s životností omezenou.
86. Dalším vytýkaným problémem je výpočet volných peněžních toků a hodnoty podniku. Kdy k ocenění byla použita metoda DCF equity, tedy diskontování volných peněžních toků pro vlastníky.
87. V závěru svého posudku znalec prof. Ing. Miloš Mařík, CSc. poukázal na to, že podle jeho zkušeností byl termín pro dobře zpracované ocenění, které by odpovídalo velikosti oceňovaného majetku OKD, dost krátký a zátověň bylo vhodnější vypracovat i posudek další. Ocenění podniku velikosti OKD je dle jeho názoru práce pro celý tým zpracovatelů na řadu měsíců.
88. Dále byl na základě opatření policejního orgánu podle § 105 odst. 1 tr. ř. ze dne 1. 8. 2012 přibrán jako **znalec z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady kapitálových účastí znalecký ústav společnost A-Consult plus, s. r. o.** K předmětu znaleckého zkoumání, jímž byl znalecký posudek ze dne 26. 2. 2004 společností VOX CONSULT, přibráný znalecký ústav dospěl k následujícím závěrům.
89. K zadané otázce, zda znalecký posudek znaleckého ústavu VOX CONSULT zahrnuje ocenění veškerého majetku společnosti OKD, a. s. ke stanovenému dni 31. 12. 2003, znalecký ústav A-Consult plus, s. r. o. uvedl, že na základě analýzy předložených materiálů a rozboru znaleckého posudku VOX CONSULT ze dne 26. 2. 2004 lze uvést, že daný znalecký posudek nezahrnuje ocenění veškerého majetku společností OKD ke stanovenému dni 31. 12. 2003, vykazuje řadu chyb a je zcela nevěrohodný. Společnost VOX CONSULT zpracovala ocenění z nekonsolidovaných dat společnosti OKD. Tzn. jen a pouze podnik OKD bez hospodaření jeho strategických finančních investic. Takto zvolená metoda (tj. výnosová metoda diskontovaného peněžního toku pro vlastníky) vychází z ocenění založeného na předpokládaném hospodaření hodnoceného podniku, které je však sledováno jen a pouze z provozní oblasti. Tzn. v případě, že jsou pro ocenění využita nekonsolidovaná data, podnik je oceněn jako samostatná jednotka ve své provozní oblasti bez vlivu svých finančních investic strategického významu. S ohledem na výše uvedené, tedy, že v posudku společnosti VOX CONSULT není výjma bytového fondu oceněn samostatně žádný jiný majetek (ať již neprovozní povahy či provozní povahy, který však není ve vlastním ocenění podniku OKD zahrnut), lze jednoznačně uvést, že součástí ocenění v hodnoceném posudku nejsou finanční investice společnosti OKD ve strategických podnicích (tj. majetkové účasti s rozhodujícím či podstatným vlivem). Na základě výše uvedeného lze jednoznačně uvést, že součástí ocenění v hodnoceném posudku nejsou i tzv. ostatní finanční investice společnosti OKD a minimálně některý finanční majetek společnosti OKD (minimálně bankovní depozitní poukázky).
90. K další zadané otázce, aby v případě, nebyl-li znaleckým posudkem VOX CONSULT oceněn veškerý majetek společnosti OKD, a. s., uvedl, o jaký majetek se jedná, znalecký ústav A-Consult plus, s. r. o., sdělil následující: Vzhledem ke kvalitě posudku VOX CONSULT nemohl znalecký ústav A-Consult plus, s. r. o., uvést vyčerpávající přehled majetku, který nebyl uvedeným znaleckým posudkem oceněn, s výjimkou zejména finančních investic společnosti OKD, a. s., k datu 31. 12. 2003. Znaleckým posudkem č. 50/2/2004 společností VOX CONSULT ze dne 26. 2. 2004 tedy nebyly oceněny finanční investice společnosti OKD vlastněné k datu 31. 12. 2003, tzn. majetkové účasti na 22 společnostech.
91. Výjma uvedených majetkových účastí měla k datu 31. 12. 2003 společnost OKD ještě finanční investice nazývané jako tzv. ostatní cenné papíry a majetkové účasti. Ani tyto finanční investice

nebyly hodnoceným posudkem společnosti VOX CONSULT oceněny. Jedná se o finanční investice v následujících společnostech: Agrobanka Praha, a. s., Moravskoslezská obchodní, a. s., Báňská stavební společnost, a. s., Havířovská teplárenská společnost, a. s., V postavení vnučky pak mezi nejvýznamnější společnosti patřily: Českomoravské doly, a. s., Sokolovská uhelná, a. s.

92. K datu 31. 12. 2003 držela společnost OKD ve vlastnictví ve svém krátkodobém finančním majetku krátkodobé cenné papíry a směnky ve výši 1,8 mld. Kč. Z přílohy k účetní závěrce vyplývá, že hodnota majetkových účastí společnosti OKD k uvedenému datu činila 13 923 384 000 Kč (tj. 65 % z hodnoty čistého obchodního majetku skupiny OKD), resp. tržní hodnota majetkových účastí společnosti OKD, a. s., připadajících na akciový podíl v držení FNM ke dni 31. 12. 2003 činila 6 388 481 000 Kč.
93. K další zadané otázce, jaký vliv mají závěry tohoto jeho znaleckého zkoumání na hodnotu OKD zjištěnou znaleckým ústavem VOX CONSULT, znalecký ústav A-Consult plus, s. r. o., uvedl, že s ohledem na nejasnosti okolo znaleckého posudku VOX CONSULT a částečně i skutečnost, že vlastní ocenění znaleckého ústavu A-Consult plus, s. r. o., je prováděno a priori za konsolidační celek dohromady, a nikoli po jednotlivých podnicích, nelze relevantně a smysluplně upravovat hodnotu zjištěnou znaleckým ústavem VOX CONSULT na základě závěrů znaleckého ústavu A-Consult plus, s. r. o.
94. Znalecký ústav A-Consult plus, s. r. o., došel k názoru, že i hodnota vlastní společnosti OKD zjištěná znaleckým posudkem VOX CONSULT je nesprávná (s ohledem na nepřesnosti, chyby, opomenutí, nesprávné předpoklady atd.), a nižší, než by správně měla být.
95. Závěrem znalecký ústav A-Consult plus, s. r. o., uvedl, že hodnocený posudek společnosti VOX CONSULT působí dosti nevyrovnaně – některé části jsou precizně zpracované a jsou značně podrobné (jedná se o části převzaté – zpracované KB), jiné části jsou velmi stručné, informace jsou neúplné a je jich nemnoho. V posudku není dostatečně popsán podnik z hlediska své činnosti, svého majetku, postavení na trhu, investiční činnosti atd. Dále v posudku vůbec není řešena problematika práv vyplývajících z držení „státního podílu“ (tj. práva vyplývající ze stanov) atd.
96. Zástupci znaleckého ústavu A-Consult plus, s. r. o. i znalec Mařík byli vyslechnuti k podaným posudkům i v rámci hl. líčení.
97. **Znalec Mařík** uvedl, že má na věc jiný odborný názor než obžalovaný Doucha. Uznal, že zadání nebylo úplně v pořádku, ale to je pak věc klienta oceňovatele. Obž. Doucha měl podle jeho názoru ocenit podnik jako celek a z této ceny pak odvodit cenu balíku akcií, náležejících FNM. Bylo na místě užít více oceňovacích metod. Také mělo být přihlédnuto k dceřiným společnostem. Obž. Doucha správně vycházel z provozního zisku, do provozního zisku dividendy nevchází.
98. Dále znalec Mařík uvedl, že sám neměl ani čas ani možnost oceňovat OKD jako celek. Rovněž neměl k dispozici stanovisko Evropské komise. Dále znalec Mařík uvedl, že obžalovaný měl na práci skutečně málo času, on s týmem by uvedené dělal asi 2-3 měsíce.
99. Značná část výsledku znalce Maříka byla víceméně soubojem jeho odborných názorů a názorů obžalovaného Douchy, ze kterého bylo z pohledu soudu zřejmé, že žádné závazné standardy nejsou a na oceňování existují různé názory. Proto také znalec Mařík uvedl, že by bylo na místě použít více metod, aby bylo možné srovnat, jaké ceny budou získány při různých úhlech pohledu a tím získat komplexnější představu o tom, jaká by mohla být reálná prodejní cena. Jedna cena jako objektivní veličina dle znalce Maříka neexistuje.
100. **Ing. Němečková** za A-Consult uvedla, že trvá na závěru jejich posudku a uvedla, že pouze odpovídali na 5 otázek. **Ani jedna nezněla tak, aby znalecký posudek VOXu hodnotili.**
101. Došli k názoru, že posudek je neucelený, jednotlivé kapitoly nejsou vzájemně provázány. Používají se v něm pojmy, které nejsou vysvětleny. Situace pro zpracování jejich posudku byla komplikována v tom, že byli přivzati v roce 2012 a měli hodnotit něco, co bylo před 10 ti lety. Snažili se tak přesunout v čase. Vyčíslili jmění celého podniku a zároveň odmítli přičítat k hodnotě vlastního OKD ještě hodnotu majetkových účastí, protože jsou přesvědčeni, že to

není správné. **Jednali podle principu opatrnosti.** Žádný odhadce ani znalec nikdy neurčuje cenu.

102. Dále vyslychaná odpovídala na řadu odborných dotazů obžalovaného Douchy a navzájem si sdělovali svoje stanoviska na ekonomické otázky.
103. S ohledem na skutečnost, že znalec Doucha a znalci, které přibrala policie se zásadně lišili co do metody zpracování **ohodnocení minoritního podílu** akcií a dalších otázek metody ocenění podniku (*jedním z argumentů obžalovaného Douchy bylo v principu to, že obžaloba proti němu v zásadě stojí na tom, že oba posudky zajištěné Policií pocházejí ze stejné názorové „školy“, jejíž odborný názor byl obžalobou nekriticky přebírán jako jediný „správný“ a pro znalce závazný postup pro zpracování posudku*), přibral soud znalecký ústav **AZ Konzult** z Moravy, konkrétně z Uherského Hradiště, aby zcela vyloučil, nebo alespoň minimalizoval to, že znalci tohoto ústavu přicházejí do pravidelného styku se znalci z Prahy či s obžalovaným Douchou.
104. Ve znaleckém posudku znalecký ústav uvedl skutečnosti, které následně jeho zástupce obhajoval v hl. líčení, kdy byl jako znalec vyslechnut.
105. Znalec ústavu **Ing. Kluz** na závěrech znaleckého posudku setrval a rozvedl je tak, že zpracování znaleckého posudku obžalovaným vycházelo z uzavřené mandátní smlouvy. V té bylo definováno co, jakým postupem, jakou metodou, a v jakém časovém horizontu se mělo oceňovat. V posudku AZ Konzult definoval 9 základních zásad, které by měl splňovat každý znalecký posudek. Následně shledal, že posudek VOX některé z těchto zásad nesplňuje. Znalec ale rovněž nesouhlasil se závěry prof. Maříka ani se závěry posudku A-Consult. Znalec se ještě nesetkal s ústavu, které by hodnotu akcií zjišťovali na základě ocenění podniku. Každou dceřinou společností je podle jeho odborného názoru třeba ohodnotit jako samostatný podnik.
106. Ocenění jednoho velkého podniku samo o sobě pak trvá 4-5 týdnů. V mandátní smlouvě mu chybí jeden údaj a to sjednané datum ocenění. Spolupráce na uzavření mandátní smlouvy podle znalce nebyla taková, jaká měla být. To, jaká se uzavře smlouva, ovlivní následně řadu věcí. S termíny a jejich posouvání se znalec Doucha dostal do překerní situace. Podle názoru Ing. Kluz, by měl znalec práci podle takového zadání odmítnout s tím, že úkol není řádně schopen splnit v požadovaném čase. On sám by za podmínek znalce Douchy na zpracování posudku nepřistoupil.
107. K dotazu obhájce pak uvedl, že jím uváděných 9 základních zásad znaleckého posudku není nikde oficiálně zakotvených, ale jsou pouze odbornou veřejností uznávány a zpracovány v různých odborných časopisech jako „dobrá praxe“.
108. Znalec poskytuje pouze nějaký odborný názor na předpokládanou hodnotu, na základě dat a vstupů, které hodnotí.
109. Dále i tento znalec odpovídal na velmi podrobné a odborné dotazy obžalovaného Douchy a vyměnili si stanoviska na řadu ekonomických pojmů.
110. Obžalovaný Doucha si před skončením hl. líčení nechal vypracovat znalecký posudek společností **Česká znalecká**, k jehož závěrům byl u hl. líčení vyslechnut Dr. Hálek.
111. **Znalec Dr. Hálek** byl vyslechnut u hl. líčení. K dotazu uvedl, že obžalovaného Douchu viděl v minulosti jednou, ještě na Policejní akademii a poté, když si ho obžalovaný objednal na zpracování posudku. Další dva obžalované neviděl nikdy.
112. Dále uvedl, že na závěrech svého posudku trvá a vysvětlil, že do samotného trestního spisu nenablížel, měl však k dispozici všechny potřebné materiály ze spisu od zadavatele, tedy obž. Douchy. Ostatní znalecké posudky k dispozici měl. Rovněž měl k dispozici protokoly z hl. líčení, včetně toho, v němž byl vyslychán znalec Mařík. K jeho závěrům uvedl, že si nedovede představit situaci, kdy by znalec byl smluvně zavázán vypracovat posudek konkrétně metodou diskontovaných toků, ale sám od sebe by se „pro větší přesnost“ pustil do jiných metod oceňování.

113. Znalec precizně vysvětlil skutečností, ke kterým ve svém zkoumání dospěl, a to tak, že to tak, že jeho myšlenkový postup a závěry jsou srozumitelné i naprostému laikovi. Jak sám uvedl před soudem, byl si vědom skutečností, že se věc dostala do stádia, kdy o některých odborných otázkách probíhá „bitva znalců“ a měl za žádoucí vysvětlit odborné aspekty soudu tak, aby mohl znalecké posudky náležitě interpretovat a hodnotit.
114. Vysvětlil podrobně, že něco jiného je přání prodávajícího prodat věc za určitou cenu a něco jiného je pak představa kupujícího. Z pohledu prodávajícího může mít věc nějakou hodnotu, ale to neznamená, že se najde kupující, který je takovou cenu ochoten zaplatit, z hlediska trhu může mít věc pro prodávajícího a pro potenciálního kupujícího odlišnou hodnotu. **Znalec není vázán žádným příkazem, nařízením či legislativní normou co do toho, jakou metodu má použít a je na jeho nejlepší vědomí a svědomí, aby svoji úvahu a návazný výpočet obhájil. Máme částečně zákon o oceňování majetku, který je velmi vágně vymezen, Dr. Hálek se ztotožnil s prof. Maříkem co do toho, že chybí metodologický postup pro oceňování majetku. Je zde nedostatek legislativního zakotvení.**
115. V obecné rovině by znalec měl říci a vysvětlit, proč a z jakých důvodů použil tu kterou metodu. Pokud by znalec hodnotil proces ocenění dle Mařík a Kislíngrová, pak dle jeho názoru VOX rámcově dodržel zadanou metodu, naopak slabinou posudku je metodologická část /k tomu je na místě dodat, že sám obž. Doucha přiznává, že v tomto ohledu má posudek nedostatky, které vyplynuly z dohody o zjednodušeném odůvodnění, které bylo nutné s ohledem na zkrácený termín pro jeho dokončení/.
116. Obžalovaný Doucha se v posudku snažil vysvětlit, jaksi predikovat vývoj, ve vybraných částech se snažil vývoj zdůvodnit, vysvětlit proč jak postupoval. Dle Dr. Hála je zcela normální, že se znalec v této úvaze může mýlit a že různí znalci mohou mít na to, jak správně predikovat vývoj odlišné názory.
117. K metodám oceňování znalec rozebral, že majetková hodnota ocenění je o majetcích, bazénech, důlních strojích, nemovitostech a podobně. Jde o jeden z úhlů pohledu, který v různých situacích může mít různou vypovídací hodnotu. Není nic výjimečného, že hodnota společnosti nespočívá v jejím majetku, rovněž je běžné, že tržní hodnota akcií vzroste či klesne v závislosti na zveřejněných informacích o společnosti, aniž by se fakticky změnil obsah jejího majetku (v tomto kontextu zmínil vývoj hodnoty akcií Volkswagen v návaznosti na tzv. „Dieselgate“). Je to majetková položka, která je vně toho samého účetnictví, v posudku na OKD by neměla být zohledněna, jelikož posudek vycházel z jiné metody – DCF. Následný posudek A-Consult byl zpracován několik let poté, co byla transakce dokonána. Měl na zpracování konformní prostředí, mohl vysvětlit motivy, které ho k vedly k závěru, že obžalovaný Doucha měl postupovat jinak, nicméně dle znalce Hála majetek při použití metody DCF do ocenění nepatří.
118. Dále znalec vysvětlil tehdejší techniku obchodování akcií, na českém trhu.
119. **K posudku Ernst a Young znalec uvedl, že jeho zadavatelem byl Krajský soud v Ostravě, pro nějakou obchodní transakci. Šlo o úplně jinou situaci, jiné účely posudku, jinou dobu. Dle znalce tento posudek s předmětným posudkem VOX nelze vůbec srovnávat.**
120. **Soud může shrnout, že angažování znalci se neshodli na to, zda obžalovaný Doucha, resp. VOX Consult splnil zadání mandátní smlouvy, co lze a co nelze (s ohledem na absenci legislativního rámce pro oceňování) považovat za chybu a o jak závažnou chybu jde.**
121. Všichni se však shodli na tom, že vypracování odhadu ceny akcií je odborným názorem znalce a rovněž v tom, že neexistují ani neexistovaly žádné právní normy, které by regulovaly postup při vypracování znaleckých posudků daného charakteru. Mezi znalci byl skutečně značný názorový rozptyl, z pohledu soudu bylo zcela zřejmé, že každý znalec vkládá do věci svůj osobitý úhel pohledu a návazně vznikají mezi znalci rozpory. Z pohledu soudu je zcela zásadní vnímat rozdíl mezi tím, že znalec hodnotí správnost určitého postupu z pohledu svého odborného názoru a tím, že by zkoumaný postup srovnával s objektivně danými parametry, u kterých není pochyb, že se jich každý znalec musí držet, přičemž odchýlení se od nich nemůže být pouze otázkou jiného odborného názoru, ale projevem vůle podat nesprávný či neúplný znalecký posudek.

122. J. Dr. Mařík nakonec uvádí, že hledaná tržní hodnota je odborným názorem zpracovatele, kdy mezi jednotlivými znalci existují různé názorové skupiny, které se vzájemně neshodují.
123. Dr. Mařík se ostatně nakonec sám odchýlil v tom, co uvedl jako znalec před soudem a v tom, co obsahují jeho publikace, např. „Určování hodnoty firem“. Nakonec některé jeho závěry, které prezentoval u hl. líčení, neobsahuje ani jeho znalecký posudek z přípravného řízení. Znalec Mařík v podstatě souhlasil s tím, jakým způsobem obžalovaný Doucha aplikoval výnosovou metodu. Zásadně se rozchází pouze v dílčích aspektech, zejména v tom, zda měla být do ocenění zahrnuta hodnota dceřiných společností OKD.
124. Znalecký ústav A-CONSULT, jak správně uvedl obhájce Dr. Tichý, nesplňuje podmínky pro zapsání do znaleckých ústavů. Většina ze šesti osob, jež se vypracování posudku účastnily, nejsou soudními znalci, jedna osoba je znalkyně a pracuje jako OSVČ. Navíc mu zadaný znalecký úkol neodpovídá tomu, co oceňoval obžalovaný, tedy ocenění minoritního akciového podílu výnosovou metodou.
125. Pokud jde o původní posudky Ernst a Young, pak tento nelze užít ke konfrontaci se znal. posudkem VOX, neboť se nezabývá hodnotou akcií OKD, používá majetkovou metodu, posudek je pro zcela jiný účel a je datován k jinému datu.
126. Posudek NOVOTA a.s. pak neodhaduje tržní hodnotu akcií, některé závěry tohoto znaleckého posudku jsou shodné s tím, k čemu došel obž. Doucha. Dokonce je v rozporu se závěry posudků A-Consult, AZIET a některými závěry znalce Maříka.
127. Dr. Hálek za ústav Česká znalecká naopak podpořil tvrzení obžalovaného Douchy. Uvedl, že hodnota akcií je určována nezávisle na hodnotě majetku emitenta. Kdy podle některých pohledů na oceňování také nemusí být majetek řešen prakticky vůbec.
128. Lze shrnout, že celkem 5 znalců a ústavů, mělo v zásadě 5 názorů na to, jak postupovat a k jakému výsledku dojít. Soud z toho, jak mohl přímo hodnotit vystoupení jednotlivých znalců, považuje za zřejmé, že mezi znalci existují názorové rozdíly a v některých aspektech neslučitelné pohledy na „správné“ ocenění.
129. Je tedy možné uzavřít, že podle znalců je odhad tržní ceny vždy názorem znalce, který vychází z odborné erudice, znalostí a zkušeností znalce při aplikaci různých aplikovatelných metod. Oceňovací postupy neupravují pro znalce závazné normy, tudíž dva shodní znalci, tím méně více znalců, neodhadnou cenu akcií ve stejné výši, navíc je možné použít různé metody, které k ocenění přistupují z různých úhlů a mohou vést k podstatně odlišným výsledkům. Tento závěr neměl soud důvod neakceptovat.

Soud dále v rozhodnutí vyšel z následujících listinných důkazů.

130. **Česká národní banka vypracovala vyjádření**, v němž se po odborné stránce zabývala předmětným znaleckým posudkem vypracovaným společností VOX CONSULT ze dne 26. 2. 2004, a to zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že dle pozdějšího znaleckého posudku společnosti NOVOTA, a. s. (1804FB2999/05 ze dne 21. 3. 2005), vypracovaného pro účely povinné nabídky převzetí a nabídky na odkoupení akcií OKD měla činit hodnota majetkových účastí OKD ke dni 31. 10. 2004 celkem 14 652 000 000 Kč. ČNB měla zásadní výhrady vůči posudku společnosti VOX CONSULT. Za nejvýznamnější nedostatek označila nezapočtení hodnoty dlouhodobého finančního majetku (podíly v dceřiných přidružených společnostech). Za další nedostatky označilo ČNB použití oceňovacího modelu, který nerespektuje specifika podnikání v oboru těžby uhlí, dále nedostatečný rozsah a míru podrobnosti zpracování strategické analýzy, dále neodůvodněný finanční plán a dále zjednodušené ocenění bytového fondu. Podle ČNB vzhledem k povaze a závažnosti zjištěných nedostatků nelze znalcův odhad hodnoty čistého obchodního majetku společnosti OKD považovat za věrohodný. Podle ČNB rozdíly ve výši ocenění nelze přičítat jen časovým posunem 10 měsíců (VOX CONSULT provedl ocenění k datu 31. 12. 2003 a NOVOTA, a. s., k datu 31. 10. 2004), ale zejména jdou na vrub nesprávnému postupu znaleckého ústavu společnosti VOX CONSULT.

131. Česká národní banka dále, poskytla **písemnosti vztahující se ke správním řízením vedeným Komisí pro cenné papíry** pod. sp. zn. 45/N/1147/2004 a 45/N/29/2005 ve věci udělení souhlasu s nabídkou převzetí a nabídkou na odkoupení akcií společnosti OKD podle § 183a a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku.
132. Dále je k dispozici **odborné vyjádření vypracované Doc. Ing. T. [REDAKCE] J. [REDAKCE] CSc.** ze dne 10. 11. 2011 vztahující se k předmětnému znaleckému posudku VOX CONSULT, které zadalo vypracovat a policejnímu orgánu poskytlo sdružení nájemníků BYTYOKD.CZ. V tomto odborném vyjádření je konstatováno, že posudek společnosti VOX CONSULT zcela ignoruje existenci dceřiných společností. Zpracovatel odborného vyjádření konstatoval, že měření diskontovaného cash flow (DCF) pouze na úrovni OKD jako mateřské společnosti celého holdingu tedy nemůže vést k pravdivému a věrnému ocenění hodnoty společnosti OKD. Jako neomluvitelnou ledabylost zpracovatelů posudku VOX CONSULT označil doc. J. [REDAKCE] skutečnost, že pro ocenění všech bytů v OKD, tj. bytů nejružnější kvality a s nejružnějším nájemným v domech nejružnějšího stáří, kvality a lokalizace, byla použita jedna paušální cena ve výši 40 000 Kč za jeden byt. Dle jeho názoru metoda ocenění hodnoty bytů tvořících neproduktivní část společnosti OKD použitá v posudku VOX CONSULT byla na naprosto nedostatečné odborné úrovni.
133. **Znalecký posudek společnosti E & Y Valuations, s. r. o., ze dne 31. 3. 2006** zadal vypracovat Krajský soud v Ostravě pro účely ocenění jmění obchodní společnosti OKD, a. s., jako společnosti zanikající v důsledku rozdělení společnosti podle § 69 odst. 4 písm. c) zákona č. 513/1991, obchodního zákoníku, v tehdy platném znění, a pro ocenění jmění, jež má v důsledku uvedeného rozdělení sloučením přejít na jednotlivé nástupnické společnosti. Tento posudek stanovil celkovou hodnotu společnosti OKD ke dni 31. 12. 2005 na částku 52,34 mld. Kč (z čehož hodnota 45,88% podílu státu činila 24 mld. Kč).
134. Ministerstvo financí ČR poskytlo **dokumenty vztahující se k privatizačnímu procesu prodeje majetkové účasti FNM v OKD, a. s., společnosti KARBON INVEST na bázi exkluzivního jednání**, které dokumentují průběh prodeje minoritního podílu.
135. Dne 23. 4. 2003 Vláda ČR usnesením č. 395 + P uložila MF a MPO zpracovat a do 30. 6. 2003 předložit návrh způsobu privatizace akcií OKD v držení FNM.
136. Dne 12. 11. 2003 Vláda ČR usnesením č. 1127 vyslovila souhlas se zahájením exkluzivních jednání se společností KARBON INVEST za účelem předložení nabídky na získání 45,88 % akcií OKD, které byly k tomuto dni v držení FNM, s podmínkou, že společnost KARBON INVEST zpřístupní FNM veškeré podklady potřebné k ohodnocení jeho akciového podílu.
137. Dne 24. 11. 2003 zaslal Pavel Kuta jménem FNM předsedovi představenstva OKD Ing. Viktoru Kolářkovi dopis, ve kterém ho požádal o zahájení společných jednání a o zpřístupnění data room, ve kterém budou shromážděny kompletní podklady nutné k ocenění majetkového podílu FNM v OKD.
138. Dne 1. 12. 2003 proběhlo jednání Komise pro privatizaci strategických společností (KOSTRA), na němž bylo přijato mimo jiné usnesení, že KOSTRA jednak bere na vědomí informaci o zahájení exkluzivních jednání se společností KARBON INVEST za účelem předložení nabídky na získání 45,88 % podílu v OKD, jednak bere na vědomí informaci týkající se přípravy veřejné zakázky malého rozsahu na ocenění podílu FNM v OKD, přičemž podpisem smlouvy pověřila Pavla Kutu a Ing. Jana Škurka.
139. Dne 2. 12. 2003 zaslal ministr financí Mgr. Bohuslav Sobotka FNM dopis, ve kterém mu uložil realizovat usnesení č. 1127, a dále dopisem ze dne 11. 12. 2003 pověřil FNM dojednáním smluvních podmínek se společností KARBON INVEST na základě exkluzivního jednání.
140. Dne 5. 12. 2003 Ing. Jan Škurek písemně požádal KB o účasti na realizaci privatizace OKD – zpracování ocenění OKD.
141. Dne 11. 12. 2003 Ing. M. [REDAKCE] K. [REDAKCE] za KB odpověděl Ing. Janu Škurkovi k jeho žádosti ze dne 5. 12. 2003, že KB nabídku FNM účasti na zpracování ocenění OKD neakceptuje.

142. Dne 19. 12. 2003 zaslal Pavel Kuta jménem FNM další dopis Ing. Viktoru Koláčkovi s žádostí o zpřístupnění data room s požadovanými podklady k ocenění majetkového akciového podílu FNM v OKD.
143. Dne 22. 12. 2003 Ing. M. K. za KB zaslal dopis Ing. Janu Škurkovi, v němž mu poděkoval za páteční jednání mezi KB a FNM, jehož výsledky v tomto dopisu shrnul tak, že ocenění státního podílu proběhne k 1. 1. 2004, přičemž by se jednalo o znalecký posudek zpracovaný dvěma společnostmi nebo připravený společností VOX CONSULT na základě informací nebo ve spolupráci s KB. Mezi KB a společností VOX CONSULT bylo dohodnuto, že VOX CONSULT se bude věnovat detailnímu zkoumání skupiny za účelem soudně znaleckého ocenění podílu státu metodou diskontovaných toků hotovosti, zatímco KB by poskytovala náhled na hodnotu nabízeného podílu na základě světových a průmyslových trendů a připravovala by vstupy nutné pro výpočet diskontního faktoru.
144. Dne 2. 1. 2004 uzavřel FNM s AK Allen & Overy smlouvu o poskytování právních služeb při privatizaci OKD. AK Allen & Overy byla právním poradcem FNM ve věcech privatizace a veřejné podpory.
145. Dne 14. 1. 2004 FNM a OKD uzavřeli dohodu o zachování důvěrnosti, na základě níž OKD v době ode dne 19. 1. 2004 do dne 12. 2. 2004 pro FNM zpřístupnila informace sloužící k ocenění akciového podílu FNM v OKD.
146. Dne 22. 1. 2004 FNM zaslal dopis adresovaný MF, MPO a MPSV, ve kterém tato ministerstva informoval o stavu exkluzivních jednání se společností KARBON INVEST a požádal o případné návrhy smluvních závazků, které požadují zmíněná ministerstva implementovat do smlouvy o koupi akcií.
147. Dne 28. 1. 2004 byla mezi FNM a znaleckým ústavem VOX CONSULT uzavřena mandátní smlouva o poskytování služeb znalce. Tuto smlouvu za FNM podepsali Pavel Kuta a Ing. Jan Škurek. Touto smlouvou zadal FNM společnosti VOX CONSULT jako znalci „ocenit státní podíl akcií ve výši 45,88 % ve společnosti OKD ke dni 31. 12. 2003“.
148. Dne 29. 1. 2004 s FNM, za který jednali Pavel Kuta a Ing. Jan Škurek uzavřela KB, mandátní smlouvy o poskytování služeb poradce. Jednalo se o vypracování Náhledu na hodnotu prodávaných akcií dle světových a průmyslových trendů.
149. Dne 3. 2. 2004 FNM zaslal společnosti KARBON INVEST první návrh smlouvy, do něhož byly promítnuty i připomínky oslovených ministerstev (vyjma MF, které připomínky nemělo), přičemž součástí návrhu byl i návrh dohody o exkluzivitě, jejímž uzavřením a zaplacením nevratné odměny za exkluzivitu bylo podmíněno zahájení exkluzivních jednání se společností KARBON INVEST.
150. Dne 3. 2. 2004 zaslala AK Allen & Overy další stanovisko ohledně veřejné podpory.
151. Dne 6. 2. 2004 zaslal FNM společnosti KARBON INVEST dopis, ve kterém stanovil termín pro konečné předložení nabídky na získání 45,88 % akcií společnosti OKD v držení FNM na 12. 2. 2004. Dne 11. 2. 2004 nabídla společnost KARBON INVEST částku 1,190 mld. Kč (tj. 106,76 Kč za akcií) za 45,88% podíl akcií v OKD ve vlastnictví FNM (viz příloha č. 16 - č.l. 1224-1237, svazek č. 6).
152. Dne 16. 2. 2004 zaslal FNM ministru financí Mgr. Bohuslavu Sobotkovi (kopie MPO, MPSV) dopis obsahující informaci o nabídce společnosti KARBON INVEST a termínu vypracování znaleckého posudku.
153. Dne 26. 2. 2004 obdržel FNM znalecký posudek č. 50/2/2004 na ocenění státního podílu akcií ve výši 45,88 % ve společnosti OKD ke dni 31. 12. 2003, kde jsou jako společní vypracovatelé uvedeny společnost VOX CONSULT a KB. Cena za akciový podíl FNM v OKD byla tímto znaleckým posudkem stanovena ve výši 2,08 mld. Kč. (tj. 186,55 Kč za akcií).

154. Dne 26. 2. 2004 II. místopředseda VV FNM Pavel Kuta písemně požádal KB o vypracování tzv. fairness opinion na znalecký posudek č. 50/2/2004 na ocenění státního podílu akcií ve výši 45,88 % ve společnosti OKD ke dni 31. 12. 2003.
155. Dne 26. 2. 2004 obdržel FNM od společnosti KARBON INVEST v návaznosti na jejich vzájemné předešlé jednání ze dne 25. 2. 2004 upřesněnou nabídku ve výši 2,018 mld. Kč (tj. 181 Kč za akcii). Téhož dne 26. 2. 2004 Ing. Jan Škurek obdržel faxem přípis hlavního zpracovatele posudku VOX CONSULT Ing. Rudolfa Douchy ve kterém tento sděluje, že se rozhodl neuvádět do posudku VOX CONSULT jednu z variant, kterou společně diskutovali, podle níž by státní podíl mohl mít hodnotu okolo 12 - 15 mld. Kč a to proto, že by to dle jeho názoru mohlo způsobit neoprávněnou domněnku, že lze s výsledkem libovolně manipulovat.
156. Dne 27. 2. 2004 písemně požádal II. místopředseda VV FNM Pavel Kuta hlavního zpracovatele posudku VOX CONSULT Ing. Rudolfa Douchu o zodpovězení otázky, jakou hodnotu by měl státní podíl po započtení finančních investic OKD, které tvoří neprodukční část OKD.
157. Dne 1. 3. 2004 se uskutečnilo jednání mezi FNM, KB a VOX CONSULT, na kterém bylo dohodnuto, že KB ve spolupráci s VOX CONSULT vypracuje dokument nazvaný „Náhled na možnou hodnotu vybraných finančních investic skupiny OKD, a. s.“.
158. Dne 2. 3. 2004 zaslal předseda VV FNM Ing. Jan Juchelka ministru financí Bohuslavu Sobotkovi zprávu o průběhu privatizace a přípravě pracovní verze materiálu pro vládu.
159. Dne 2. 3. 2004 obdržel Ing. Jan Škurek od Ing. Rudolfa Douchy faxem písemnost nazvanou „Ocenění finančního majetku společnosti OKD, a. s.“ V její kapitole nazvané „Další důležité informace“ obž. Rudolf Doucha mj. uvedl, že „výsledky hospodaření jednotlivých dceřiných společností jsou zkreslené a tyto vlivy lze odstranit pouze konsolidací účetních závěrek těchto společností do jedné souhrnné účetní závěrky s vyloučením vzájemných obchodních vztahů. Teprve takto zpracovaná konsolidovaná závěrka může ukázat skutečnou hodnotu a výkonnost celé skupiny a následně i hodnotu finančních investic. Bez podrobné znalosti hospodářských výsledků jednotlivých dceřiných společností je stanovení jejich hodnoty pouze spekulací a hypotézou, která se mnohdy významně odchyluje od jejich reálné hodnoty“.
160. Dne 3. 3. 2004 zaslala KB dopis adresovaný Pavlu Kutovi (na vědomí současně zaslala Ing. Janu Škurekovi a Ing. P. I. z FNM a Ing. Rudolfu Douchovi ze společnosti VOX CONSULT), v němž KB shrnula obsah jejich společného jednání ze dne 1. 3. 2014. Současně KB v tomto dopise sdělila, že odmítá nabídku FNM na zpracování tzv. fairness opinion k posudku VOX CONSULT.
161. Dne 4. 3. 2004 Ing. Jan Škurek zaslal dopis adresovaný M. K. z KB. Z obsahu tohoto dopisu lze dovodit, že se společnost VOX CONSULT (zpracovatel Ing. Rudolf Doucha) podílela na vypracování tzv. Náhledu KB na možnou hodnotu vybraných finančních investic skupiny OKD (tj. vybraných dceřiných společností) a že tato skutečnost byla Ing. Janu Škurekovi známa.
162. Dne 8. 3. 2004 Ing. Rudolf Doucha k předešlému písemnému dotazu Pavla Kuty ze dne 27. 2. 2004 uvedl, že OKD vlastní přibližně 32 dceřiných a přidružených společností, přičemž však VOX CONSULT na seriózní analýzu nemá informační zdroje. Zároveň ale Ing. Rudolf Doucha v této odpovědi současně uvedl, že hodnota těchto společností už je zahrnuta v hodnotě stanovené výnosovou metodou DCF.
163. Dne 11. 3. 2004 zaslala společnost PENTA dopis adresovaný FNM s nabídkou zájmu o účast v privatizaci OKD s tím, že za 45,88% podíl FNM v OKD nabízí kupní cenu ve výši nejméně 1,8 mld. Kč) (viz příloha č. 23 - čl. 1387, svazek č. 6).
164. Dne 12. 3. 2004 společnost KARBON INVEST navýšila svoji nabídku na částku 2,25 mld. Kč (tj. 201,80 Kč za akcii).
165. Dne 12. 3. 2004 místopředseda VV FNM Pavel Kuta informoval ministra financí Bohuslava Sobotku o navýšení této nabídky ze strany KARBON INVEST a zároveň mu sdělil, že konečná

verze materiálu do vlády o výsledcích jednání se společností KARBON INVEST byla téhož dne ve spolupráci s MF doručena k rukám Ing. Zdeňka Hrubého, náměstka ministra financí.

166. Dne 12. 3. 2004 obdržel FNM od KB materiál s názvem „Náhled na možnou hodnotu vybraných finančních investic skupiny OKD“, ve kterém KB stanovila odhad hodnoty tří dceřiných společností ve skupině OKD (METALIMEX, a. s., Sokolovská uhelná, a. s., AL INVEST Břidličná, a. s.) v rozmezí 1,4 až 1,6 mld. Kč.
167. Dne 12. 3. 2004 ministr financí Mgr. Bohuslav Sobotka a ministr průmyslu a obchodu Ing. Milan Urban společně pro schůzi vlády předložili materiál nazvaný „Zpráva o výsledku exkluzivního jednání se společností KARBON INVEST o přímém prodeji majetkové účasti státu ve společnosti OKD...“, který zpracoval FNM a v němž byl navrhován prodej státního podílu akcií ve výši 45,88 % ve společnosti OKD společnosti KARBON INVEST za částku 2,25 mld. Kč (viz příloha č. 26 - č.l. 1420-1426, svazek č. 6).
168. Dne 16. 3. 2004 zaslalo MF předsedovi ÚOHS Ing. J. B. žádost o povolení výjimky ze zákazu veřejné podpory.
169. Dne 23. 3. 2004 Vláda ČR ke zprávě o výsledku exkluzivního jednání se společností KARBON INVEST o přímém prodeji majetkové účasti státu ve společnosti OKD přijala usnesení č. 264, jímž podle § 10 odst. 1 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů, vydala rozhodnutí o privatizaci majetkové účasti státu ve společnosti OKD přímým prodejem vybranému nabyvateli společnosti KARBON INVEST za kupní cenu 2,25 mld. Kč.
170. Advokátní kancelář Allen & Overy se dle požadavku FNM vyjádřila k nabídce společnosti PENTA a ve svém memorandu z důvodu nebezpečí veřejné podpory nedoporučila uzavřít smlouvu se společností PENTA, ani se společností KARBON INVEST. I přes toto doporučení MF dne 26. 3. 2004 prostřednictvím ministra financí Mgr. Bohuslava Sobotky uložilo Ing. Janu Juchelkovi realizovat usnesení vlády ze dne 23. 3. 2004 a prodat společnosti KARBON INVEST předmětné akcie za částku 2,25 mld. Kč.
171. Dne 31. 3. 2004 ředitel odboru privatizace majetku státu MF JUDr. Igor H. postoupil II. místopředsedovi výkonného výboru FNM Pavlu Kutovi výzvu ÚOHS k doplnění podkladů ke správnímu řízení na základě žádosti MF o povolení výjimky ze zákazu veřejné podpory. Podklady k odpovědi měl vypracovat FNM společně ve spolupráci s poradci.
172. Dne 2. 4. 2004 ministr financí Mgr. Bohuslav Sobotka zaslal FNM žádost o doplnění smlouvy o koupi akcií OKD na FNM. Téhož dne 2. 4. 2004 obdržel FNM stanovisko společnosti PENTA k privatizaci majetkové účasti státu na podnikání společností OKD (viz příloha č. 32 - č.l. 1444-1447, svazek č. 6).
173. Dne 5. 4. 2004 právní poradce AK Allen & Overy zaslal FNM formou tzv. memoranda své právní stanovisko vztahující se k předešlým dotazům FNM týkajícím se případné odpovědnosti za porušení povinností při správě majetku FNM ve vztahu k realizaci předmětného privatizačního rozhodnutí.
174. Dne 7. 4. 2004 ministr financí Mgr. Bohuslav Sobotka zaslal FNM dopis, ve kterém vyjádřil souhlas s podmínkami prodeje dojednanými ve finální smlouvě, a uložil zajistit FNM realizaci podpisu této dokumentace. Téhož dne 7. 4. 2004 obdrželo MF další výzvu ÚOHS k doplnění podkladů k řízení o povolení výjimky ze zákazu veřejné podpory. Téhož dne 7. 4. 2004 ředitel odboru privatizace MF JUDr. Igor Fojtík zaslal odpověď na výzvu ÚOHS ze dne 29. 3. 2004.
175. Dne 8. 4. 2004 byla mezi FNM jako prodávajícím a společností KARBON INVEST jako kupujícím uzavřena smlouva o koupi akcií společnosti OKD. Odkládacími podmínkami pro vypořádání transakce (převod a zaplacení kupní ceny) bylo vydání souhlasu ÚOHS a povolení spojení KARBON INVEST a OKD a povolení výjimky ze zákazu veřejné podpory.
176. Dne 30. 4. 2004 vydal ÚOHS rozhodnutí, jímž nepovolil výjimku ze zákazu veřejné podpory ve prospěch společnosti KARBON INVEST ve věci privatizace společnosti OKD ve formě prodeje

majetkové účasti státu o podílu 45,8831% akcií společnosti KARBON INVEST za kupní cenu ve výši 2,250 mld. Kč, čímž tak byl v dané chvíli prodej 45,88% podílu FNM v OKD znemožněn.

177. Z **úplného výpisu z obchodního rejstříku Fondu národního majetku ČR** vyplývá, že obž. Pavel Kuta vykonával v době od 15. 11. 2002 do 31. 8. 2005 funkci II. místopředsedy výkonného výboru a obž. Ing. Jan Škurek v době od 12. 6. 2002 do 15. 9. 2005 funkci člena výkonného výboru (č.1. 1820-1827, svazek č. 8).
178. Dále je k dispozici **Statut Fondu národního majetku ČR** upravující zejména jeho právní postavení, působnost, způsob používání majetku, orgány a organizaci FNM, **jednací řád výkonného výboru Fondu národního majetku ČR, organizační řád Fondu národního majetku ČR**, účinný ode dne 1. 3. 2002).
179. Podle čl. 23 organizačního řádu Sekce strategických privatizací zejména zajišťovala přípravu a realizaci privatizace vybraných strategických společností na základě rozhodnutí o privatizaci vydaných ministerstvem nebo vládou podle příslušných vládních usnesení. Dále zabezpečovala součinnost s vybranými poradci FNM pro jednotlivé privatizace a spolupracovala s Ministerstvem financí ČR na přípravě vládních materiálů týkajících se privatizace strategických společností. Dále zpracovávala podklady pro jednání komise pro výkon akcionářských práv a pro ostatní orgány FNM. Dále zabezpečovala tvorbu návrhů interních předpisů a norem souvisejících s činností sekce.
180. Obž. Ing. Jan Škurek jako šéf Sekce strategických privatizací podle čl. 15 odst. 1 organizačního řádu zejména řídil práci svěřené sekce, odpovídal za komplexní, včasné a kvalitní plnění úkolů sekce, informoval výkonný výbor FNM o všech závažných otázkách činnosti sekce, odpovídal za součinnost a spolupráci s ostatními sekcemi a byl oprávněn podepisovat všechny písemnosti, týkající se činnosti jím řízené sekce s výjimkou věcí, u nichž Statut FNM vyžadoval podpisy dvou členů statutárního orgánu.
 - Obž. Pavel Kuta jako II. místopředseda výkonného výboru podle čl. 14 odst. 3 písm. b) organizačního řádu přímo řídil mj. šéfa Sekce strategických privatizací.
181. Dále je k dispozici **podpisový řád Fondu národního majetku ČR**, který ve svém čl. 4 odkazuje, že FNM odpovídá podle § 18 zákona č. 171/1991, o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku ČR, ve znění pozdějších předpisů, za účelné použití majetku Fondu.
182. Dále je k dispozici **pracovní řád FNM**, účinný ode dne 5. 2. 2002. Podle čl. 5 písm. d) bylo povinností zaměstnanců plnit mj. kvalitně, hospodárně a včas pracovní úkoly. Podle čl. 5 písm. j) bylo povinností zaměstnanců informovat nadřízené zaměstnance o jakýchkoli zjištěných skutečnostech ohrožujících transparentnost a regulérnost privatizace. Podle čl. 6 písm. i) bylo povinností vedoucích zaměstnanců zabezpečovat včasné plnění úkolů FNM. Podle čl. 6 písm. k) bylo povinností vedoucích zaměstnanců zabezpečovat přijetí včasných a účinných opatření k ochraně majetku FNM. Podle čl. 6 písm. l) bylo povinností vedoucích zaměstnanců společně s ostatními zaměstnanci FNM činit vše potřebné k odvrácení bezprostředně hrozící škody.
183. Dále je k dispozici **jednací řád Komise pro privatizaci strategických společností, zápisy z jednání výkonného výboru FNM související s předmětným prodejem akcií OKD, za období od listopadu 2003 do září 2004, zápisy z jednání Komise pro privatizaci strategických společností (KOSTRA) spolu s podkladovými materiály pro tato jednání a dalšími přílohami týkající se předmětného prodeje podílu v OKD za období od listopadu 2003 do září 2004.**
184. Součástí spisu jsou rovněž **materiály od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS)**. V rámci kterých je rozhodnutí ze dne 30. 4. 2004, kterým ÚOHS rozhodl, že výjimka ze zákazu veřejné podpory ve prospěch společnosti KARBON INVEST, a. s., související s privatizací společnosti OKD ve formě prodeje majetkové účasti státu o podílu 45,8831 % akcií v držení Fondu národního majetku společnosti KARBON INVEST, a. s., se nepovoluje. V odůvodnění rozhodnutí ÚOHS indikoval cenu za podíl v OKD na úrovni 3,5 mld. Kč. V odůvodnění rozhodnutí ÚOHS dále poukazoval na aktuální cenu akcií na veřejných trzích a nevyžádanou nabídky společnosti PENTA ve výši 3,1 mld. Kč. V odůvodnění rozhodnutí ÚOHS je dále

obsažena argumentace, že sečtením hodnoty obsažené v posudku VOX CONSULT ve výši 2 079 905 168 Kč a hodnoty v Náhledu ve výši 1 419 000 000 Kč vznikne konečná rozhodná částka pro posouzení hodnoty majetkové účasti státu ve společnosti OKD. V odůvodnění rozhodnutí bylo dále uvedeno, že sečtení Náhledu a posudku společnosti VOX CONSULT je možné zejména s ohledem na metody ocenění použité v posudku. Posudek sice zohledňuje finanční investice OKD, avšak z hlediska výnosové metody jim prakticky přiřazuje hodnotu 0 Kč. Hodnotu z Náhledu lze dle ÚOHS přičítat, jelikož majetkovou účast bude možné realizovat kupujícím, který bude mít pro prodej akcií státu ve společnosti OKD majoritu.

185. Dle **zprávy ÚOHS ze dne 25. 10. 2011** se při prodeji bez nepodmíněného výběrového řízení tržní cena určuje na základě posudku nezávislého znalce. Postup při prodeji je potřeba rovněž analyzovat dle tzv. principu soukromého investora, což znamená, že veřejný orgán v daném právním vztahu vystupuje tak, jak by v daném případě jednal kterýkoli jiný soukromý majitel, tj. se zaměřením na maximalizaci tržní ceny. Při prodeji majetku veřejným orgánem konkrétnímu nabyvateli se tržní cena určí na základě posudku nezávislého znalce. Cílem je určení tržní hodnoty na základě všeobecně přijatých tržních ukazatelů a oceňovaných norem. Posudek vypracovaný nezávislým znalcem je tedy ukazatelem tržní ceny. ÚOHS se domnívá, že není a nebyl příslušný ke stanovení tržní ceny. ÚOHS se vyjádřil v mezích zákona č. 59/2000 Sb. k výši ceny nabízené společností KARBON INVEST a není kompetentní vyjadřovat se k ceně.
186. Od Komerční banky je k dispozici dokument **Náhled na možnou hodnotu vybraných finančních investic skupiny OKD, a. s.** vypracovaný KB dne 12. 3. 2004.
187. Dále jsou k dispozici **materiály společnosti Třinecké železárny, a. s.** související s prodejem bytového fondu společnosti Byty Třinec, s. r. o., uskutečněného v roce 2003. Společnost uzavřela dne 16. 7. 2003 kupní smlouvu se společností Byty Třinec, s. r. o., jejímž předmětem byl prodej 4 143 bytů za celkovou částku 235 mil. Kč. Cena jednoho bytu tak činila 56 720, Kč).
188. Od společnosti VOX CONSULT byla získána **kopie znaleckého deníku**, ve kterém jsou zaznamenány údaje od února 2003, kdy byl VOX CONSULT zapsán do seznamu znaleckých ústavů, do března 2010, kdy obv. Ing. Rudolf Doucha ukončil své působení ve společnosti VOX CONSULT. Za celé uvedené období je v deníku zaznamenáno 473 znaleckých posudků. Prakticky u každého posudku je uveden jako zpracovatel Ing. Rudolf Doucha - ve většině případů společně s dalšími spolupracovníky. Převážně jde o posudky vypracované pro policejní orgány a soudy.
189. Z **materiálů vztahujících se ke společnosti VOX CONSULT** vyplývá, že tato byla dne 31. 1. 2003 zapsána jako znalec v oboru ekonomika s rozsahem znaleckého oprávnění pro účetnictví a účetní evidenci, mzdy, finanční analýzy, posuzování podnikatelských záměrů, řízení, plánování a organizace ekonomiky podniku, ceny a odhady podniků a jejich částí, hmotného a nehmotného majetku, nepeněžitých vkladů do společností, movitých věcí, strojů a zařízení, motorových vozidel. Obžalovaný byl ve společnosti v období od 20. 2. 2002 do 2. 6. 2005 zapsán jako prokurista a od 2. 6. 2005 do 9. 2. 2010 jako jednatel.
190. Dále byla obstarána **kopie znaleckého deníku** znalce obž. Ing. Rudolfa Douchy vykonávajícího znaleckou činnost současně jako fyzická osoba. Obžalovaný byl zapsán jako znalec od roku 1997 do roku 2005 a následně od roku 2007.
191. Policejním orgánem byly zajištěny **3 jiné posudky vypracované znaleckým ústavem VOX CONSULT**, jejichž předmětem bylo ocenění akcií (resp. podniku) a na kterých se podstatnou měrou podílel obž. Ing. Rudolf Doucha. Konkrétně jde o posudky na společnosti KAUČUK, a. s., ŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a. s. a COMMET, s. r. o za období od roku 2006.
192. Z dalších důkazů bylo k dispozici, sdělení společnosti J&I Banka, a. s., s přílohami (č.l. 4138-4141, svazek č. 17), sdělení Úřadu vlády ČR (č.l. 4151-4152, svazek č. 17), sdělení Ministerstva průmyslu a obchodu ČR (č.l. 4154-4155, svazek č. 17), sdělení Obvodního báňského úřadu pro území krajů Moravskoslezského a Olomouckého (č.l. 4158-4160, svazek č. 17), sdělení státního podniku DIAMO, odštěpného závodu ODRA (č.l. 4162-4164, svazek č. 17), sdělení společnosti ČM kapitálová, a. s., v likvidaci (č.l. 4166, svazek č. 17), sdělení Zemského archivu v Opavě (č.l.

4168-4169, svazek č. 17), sdělení společnosti RPG RE Management, s. r. o. (č.l. 4171, svazek č. 17), sdělení České národní banky (č.l. 4174, svazek č. 17).

193. V rámci materiálů byly policií rovněž zajištěny kopie knih Finanční analýza podniku – Praktické aplikace, Ing. Rudolf Doucha – Praha 1996 a Bilanční analýza, Ing. Rudolf Doucha, Grada Publishing, s. r. o., 1995 pro srovnání konzistence odborných názorů obž. Douchy.
194. V přípravném řízení došlo k finančnímu šetření pouze ve vztahu k poměrům obž. Ing. Rudolfa Douchy a jeho nejbližších rodinných příslušníků. Šetřením nebylo zjištěno, že by v předmetném období došlo k extrémnímu nárůstu jejich majetku.
195. Pokud jde o doplňování dokazování, soud musel sám vyžádat důkazy, které byly již v přípravném řízení známy, nicméně policie ani st. zástupce si práci s jejich obstaráním nedali, natož aby byly zohledněny v obžalobě.
196. V rámci řízení před soudem šlo především o následující listinné důkazy, které nebyly zajištěny v přípravném řízení. **Privatizační projekt, záznam jednání vlády a rovněž listinné důkazy, které předkládali v rámci své obhajoby obžalovaní.**
197. Z hlediska rozhodnutí ve věci pak soud má za zcela zásadní doplnění dokazování o záznam jednání vlády ze dne 23. 3. 2004, který v letech 2011-2014 dávno existoval, mohl být vyžádán a zohledněn při postupu orgánů činných v trestním řízení v přípravném řízení, stejně jako již výše zmíněný privatizační projekt OKD.
198. Toto jednání je k dispozici ve spise jako přímý záznam na CD nosiči i jako přepis tohoto jednání.
199. Ze záznamu jednoznačně vyplývá, že členové vlády byli upozorněni na to a **byli si vědomi toho, že posudek VOX nezohledňuje finanční investice v dceřiných společnostech OKD.** Ministři se zabývali podrobně i otázkou bytů OKD a byli si rovněž vědomi účetní hodnoty vlastního zvlášť kapitálu OKD. Nakonec v závěru jednání vlády vystoupil svědek Juchelka, který na to ještě zvlášť upozornil.
200. Vláda o privatizaci rozhodla s vědomím o charakteru ocenění i s vědomím toho co je a co není v posudku VOX zahrnuto. Proces vyjednávání o ceně se pak odvíjel zcela samostatně, bez ohledu na obsah posudku, který byl zřejmě (jak vypověděl svědek Sobotka), brán pouze jako minimum pro určení hranice, kdy nepůjde o veřejnou podporu (následně UHOS došel k částce ještě vyšší, když sečetl hodnoty z posudku a náhledu KB). Na jednání vlády byla jednoznačně diskutována exkluzivita dohody s Karbon Investem a bylo tam řešeno i to, že Penta nabídla o něco vyšší částku.
201. Vláda se jednoznačně rozhodovala se znalostí věci a podle jiných /politických/ kritérií. Prodejní cena se posudkem nařídila. Na vládě zaznělo, že předkládaný materiál je plně ve shodě Ministerstva financí a Ministerstva průmyslu a obchodu (potvrdil ministr Škromach). Ministr Gross výslovně uvedl, že rozhodnutí o prodeji je politickou záležitostí.
202. To potvrdil ve svém vystoupení předseda vlády Špidla, který uvedl, že vláda zde činí čistě politické rozhodnutí, nerozhoduje o pouhém obchodním případě, rozhoduje i o jeho důsledcích v rámci oblasti a celého státu.
203. Ministr Šimonovský uvedl, že cenu dál šroubovat nelze. Předseda vlády Špidla ještě několikrát upozornil, že se nerozhoduje pouze o ceně, ale o osudu celého OKD. Ministr Urban uvedl, že s panem Koláčkem jednal spolu s ministrem financí /mimořádně toto ve své výpovědi před soudem popřel/, a vláda uložila jednat o exkluzivitě, protože hledá strategické řešení. Do oblasti nelze vnést další prvek instability. Ministr Škromach uvedl, že pro vládu výnos o pár milionů více, může být nakonec na úkor konečného výsledku, který by mohl stát mnohonásobně víc, jelikož na OKD jsou navázány v regionu další desítky tisíc zaměstnanců.
204. Nakonec před hlasováním vlády vystoupil svědek Juchelka, který uvedl, že **bylo zpracováno ocenění ústavem VOX Consult a Komerční bankou. Součástí ocenění je ocenění produktivní části OKD metodou diskontovaných výnosů a současně jeho neproduktivní část, za kterou „můžeme vidět ty byty“, metodou srovnatelných transakcí v regionu.**

205. **Bylo řečeno, že v ocenění nejsou finanční investice ve smyslu majetkových podílů v dceřiných společnostech nebo ve společnostech s dominantním vlivem skupiny Karbon Invest nebo OKD samotného s tím, že hodnota investic se pohybuje někde mezi 1,4 až 1,6 miliardy, nicméně samotná dosažitelnost této hodnoty z úrovně minoritního akcionáře je téměř nemožná a že je o tom zmínka v předkládací zprávě k materiálu.**
206. Vláda zjevně rezignovala na dosažení nejvyšší kupní ceny, měla v úmyslu prodat podíl v OKD prakticky za každou cenu majoritnímu vlastníkovi. Upřednostňovala exkluzivní jednání s Karbon Investem před možností prodat za vyšší cenu konkurenční společnosti z obav, že by takovýto postup mohl vést k destabilizaci OKD a návazně celého regionu. Uvedené je ze záznamu zcela zřejmé.
207. Na závěr rozboru provedeného dokazování se soud nemůže nezastavit nad výtkami, které vůči soudu vznesl v rámci své závěrečné řeči státní zástupce. Na jedné straně vypočítával chyby, kterých se měl dle jeho názoru dopustit tento soud, ale zcela opomínil zmínit chyby přípravného řízení a jejich procesní důsledky.
208. Dle názoru soudu, bylo přípravné řízení v řadě aspektů provedeno velmi ledabyle a soud byl následně nucen nahrazovat činnost orgánů přípravného řízení.
209. Žalovaná trestná činnost měla spadat do doby roku 2004, obžaloba byla podána až v roce 2014, obžalovaní byli vyslechnuti poprvé v roce 2011 a svědci v roce 2011 a roce 2012, tedy po cca 10 ti letech /pěti letech/.
210. Přestože policie musela vědět, že složitost této věci bude značná a zejména dokazování bude složité, **přesto z 25 svědků bylo 23 vyslechnuto pouze na záznam o podání vysvětlení, tedy v dalším trestním řízení po podání obžaloby procesně nepoužitelně.** Přitom se jednalo o výslechy svědků v roce 2011. Pouze dvě svědecké výpovědi z roku 2012 jsou provedeny řádně.
211. Týkalo se to i osob, které již v době výslechu byly staršího věku /Hrubý, B. / kteří byli z pozice dokazování svědky poměrně zásadními.
212. Tak se potom stalo, že tyto svědci vzhledem k úmrtí v mezidobí, nemohli být vyslechnuti u hl. líčení, čímž se soud dostal do důkazní nouze. Totéž se stalo v případě svědka Juchelky, který byl v přípravném řízení vyslechnut také procesně nepoužitelně, v hlavním líčení pak vypovídat odmítl s tím, že by si mohl přivodit trestní stíhání. Pokud by byl vyslechnut řádně, soud by se ho mohl dotázat, proč nyní vypovídat odmítá, když dříve vypovídal, mohl by mu event. výpověď předeštit, to však takto, možné nebylo. Výpovědi těchto 3 osob z pozice soudu jako by neexistovaly.
213. Nelze klást k tíži obžalovaným, že nedali souhlas se čtením protokolů o podání vysvětlení těchto svědků podle § 211 odst. 6 tr. řádu, neboť je to jednak jejich právo a dále s tím měla policie i SZ počítat, předvídat věk svědků a o to pečlivěji a procesně použitelně výslechy svědků provést.
214. I ostatní svědci, kteří vypovídali v přípravném řízení, nemohli být konfrontováni s původními výpověďmi, pokud se nějak odchylovali od toho, co původně vypovídali. Mělo být pochopitelně předpokládáno, že po delší době od výpovědi budou svědci logicky zapomínat, což je přirozený proces, anebo si věci již nevybaví vzhledem ke snaze některé informace vytěsnit.
215. Soud pak byl pochopitelně těmito procesními následky limitován.
216. SZ zcela správně v závěrečné řeči zmínil zásadu vyhledávací, je pouze škoda, že se touto zásadou tak málo řídil. **Podle § 2 odst. 5 tr. řádu je jasně zakotvena zásada, že OČTŘ a státní zástupce jsou povinni objasňovat stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch osoby, proti níž se trestní stíhání vede.**
217. Je úkolem státního zástupce opatřit a opřít obžalobu o takové důkazy, které jsou procesně použitelné podle trestního řádu a kterými tvrzení v obžalobě obhájí. Nelze postavit obžalobu na přesvědčení státního zástupce a jeho domněnkách a hypotézách. Přesvědčení v tomto případě nepostačuje. Státní zástupce je povinen vinu obžalovaným prokázat.

218. Je s podivem, že státní zástupce v závěrečné řeči zcela pomínil soudem vyžádané důkazy, zejména pak nahrávku jednání vlády. Nezmínil ani tam natočené vystoupení svědka Juchelky. Jedná se přitom o důkazy směřující ve prospěch obžalovaných.
219. Pokud státní zástupce zmínil to, že obž. Kuta záměrně neumožnil přečíst protokol o podání vysvětlení svědka Hrubého, poté je nutné uvést, že mu to umožnila právě práce orgánů přípravného řízení, kdy svědek byl vyslechnut nepoužitelně. Státní zástupce v závěrečné řeči, když v průběhu hl. líčení tyto důkazy soud jako nezákonné nepřipustil, státní zástupce přečetl protokoly o podání vysvětlení a dokonce jeden protokol o vytěžení obžalovaného Kuty, pořízené ještě před zahájením jeho trestního stíhání.
220. Podle názoru soudu nebyl tento postup zvolen omylem, ale byl užit vědomě a účelově, neboť státní zástupce pokračoval i po upozornění soudem. St. zástupce tak obešel ustanovení tt. řádu, ve snaze, aby za každou cenu tyto listiny u soudu zazněly. Soud nepředpokládá, že by státní zástupce jednal s vědomím, že touto formou může ovlivnit rozhodnutí soudu, který své rozhodnutí může postavit pouze na procesně přípustných, zákonných důkazech, takže jeho jednání nelze vykládat jiným způsobem, než že šlo o plánovitou, úmyslnou „demonstraci“ určenou pro přítomné zástupce médií u kterých mohl očekávat, že se mu podaří vyvolat dojem, že obžaloba byla důkazně podložena lépe, než jak tomu bylo ve skutečnosti, kdy příliš nehleděl na to, zda takovýmto nevhodným postupem neohrožuje důvěru v zákonné a spravedlivé rozhodování státních zastupitelství a soudů (poučené osoby by si v důsledku jeho závěrečné řeči mohli položit otázku zda a do jaké míry je ignorována procesní nepoužitelnost výše zmíněných úředních záznamů, nepoučené osoby by pak mohly odcházet s dojmem, že soudy předkládané důkazy ignorují).
221. Z tohoto důvodu musela být také dvakrát přerušena závěrečná řeč státního zástupce. Ten uznal, že se jedná o důkazy nepoužitelné, nicméně uvedl, že prokazují vinu a význam listinných důkazů použitelných a trval na to, že uvedené výpovědi dočte.
222. Protokol o vytěžení může sloužit policii pouze k tomu, aby se podle něj orientovala, jak ve vyšetřování dále postupovat a které svědky bude třeba vyslechnout, dle právního názoru soudu s ním nelze před soudem v žádné formě, ani v rámci důkazní konstrukce závěrečné řeči, operovat.
223. Státní zástupce již v obžalobě na straně 6 dole, zřejmě předem počítal s tím, že budou protokoly o podání vysvětlení svědků čteny, aniž se zamyslel nad tím, zdali k tomu dají souhlas i obžalovaní a co bude následovat ve chvíli, kdy tento souhlas udělen nebude. Orgány činné v přípravném řízení měli předpokládat riziko nemožnosti ztráty důkazu (nemožnost vyslechnout svědky, odmítnutí vypovídat, ztráta paměťové stopy) a pokud šlo o důkazy pro obžalobu podstatné, měli je v takto složité věci adekvátním procesním způsobem zajistit.
224. Soud za situace, že souhlas se čtením nebyl dán se žádného takovéhoho důkazů vycházet nemůže a ani nesmí.
225. Za zcela zásadní nedostatek považuje soud dále především skutečnost, že při konstrukci obžaloby stojící v první řadě na tom, že jak znalci tak ostatním obžalovaným muselo být zřejmé, že rozsudek je chybný, když neobsahuje ocenění dceřiných společností (které dle Náhledu i výše zmíněných ocenění měli mít již v době zpracování posudku VOX značnou hodnotu), nebylo náležitě objasněno, zda tyto skutečnosti byly následně známi vládě a do jaké míry toto „pochybení“ mohlo vést k obžalobou deklarovanému následku. Z provedeného dokazování a zejména pak s výše rozebraného záznamu z jednání vlády je zcela zřejmé, že vládě a všem dotčeným osobám bylo známo, že posudek byl zpracován tak, že hodnotu majetkové účasti oceňuje nulou, protože nepřináší žádný výnos. Výše byla také zmíněna komunikace, v rámci které obž. Doucha upozorňuje, že ke zpracování seriózní analýzy nejsou informační zdroje, že by bylo třeba mít k dispozici konsolidovanou účetní závěrku a případně jiné oceňování dceřiných společností by bylo pouze spekulací (viz komunikace ze dne 2. 3. 2004 a 8. 3. 2004). Snaha o získání alespoň nějaké představy o hodnotě majetkových účastí byla důvodem zadání zpracování

Náhledu KB. Nic z uvedeného nebylo nikomu tajeno a nikdo neměl za to, že by tato skutečnost, byla zjevným důkazem o vadnosti posudku, natož pak o zločinném úmyslu na straně znalce či dalších obžalovaných.

226. **V souvislosti s konstrukcí obžaloby, je také velmi diskutabilní výše škody, kladená obžalovaným za vinu.** Vychází se z jakési hypotetické částky 9 828 432 000 Kč, což měla být skutečná hodnota podílu akcií a vzhledem k tomu měla vzniknout státu škoda téměř 6 miliard Kč. Vychází se zde v podstatě z toho, že mohlo být hypoteticky prodáno za o 6 miliard vyšší sumu, ale vůbec není řešeno to, zda by za tuto cenu byl minoritní podíl prodejný. **Nelze počítat jen s tím za kolik by chtěl stát podíl prodat, ale je si třeba položit otázku zda by byl ochoten někdo takovou částku zaplatit.** A takový nikdo neexistoval a vláda si toho byla velmi dobře vědoma. Druhá nejvyšší nabídka byla nabídka Penty, 4 miliardy Kč po navýšení, která byla jen o málo nižší než ta, za kterou bylo nakonec prodáno Karbon Investu. Veškeré předchozí nabídky byly podstatně nižší. Skutečná hodnota, kterou operuje obžaloba je stanovena pouze na základě znaleckého posudku společnosti A Consult. Žádný jiný důkaz k výši škody spis neobsahuje. I kdyby snad soud akceptoval úvahu, že by stát podíl neprodal, pokud by nebyla nabídnuta alespoň cena uvedená ve „správném“ znaleckém posudku a následně by měl možnost později prodat podíl výhodněji (což je čistá spekulace), nelze odhlédnout od skutečnosti, že žádný ze zajištěných posudků nepředstavuje přepočítání 1:1 vůči posudku VOX, kdy lze v současnosti pouze spekulovat, k jakým jiným částkám by dospěli ve věci vypovídající znalci, pokud by měli na základě shodných podkladů, shodnou metodou a ve shodném čase bez znalosti následného vývoje zpracovat znalecké posudky na hodnotu minoritního podílu akcií OKD. Provedení takového ocenění uvážil soud, kdy došel k závěru, že dostatečně přesně simulovat podmínky jednak není možné a dále především s ohledem na níže obsažené závěry se stala otázka výše škody obsolentní.
227. Ohledně škody je však na místě zmínit, že obžaloba je napsána tak, že vyvolává dojem, že rozdíl v ceně byl tak zásadní, že vlastně každému muselo být jasné, že posudek VOX je podhodnocený (je otázkou, proč v takovém případě nebyly stíhány i další osoby, které s posudkem následně operovali). Jednání obžalovaných je však třeba vnímat nikoliv z pohledu roku 2011, 2014 či 2018, ale v kontextu informací z tehdejší doby, jejíž atmosféra byla ovlivněna nejistotou před vstupem do EU. V danou dobu si nikdo nebyl jist, jaký vstup bude mít efekt a v zásadě každý mohl pouze spekulovat, zdali následně poptávka po akciích OKD poroste či naopak akcie ztratí na hodnotě. Uvážíme-li pak kontext předchozích nabídek (viz výše), mohla se cena vyplývající z posudku VOX jevit jako reálná a následná prodejní cena násobně převyšující odhad i předchozí nabídky jako pro stát výhodná.
228. Z hlediska skutkových závěrů nejsou pochyby o tom, jak probíhal proces prodeje minoritního podílu, objektivní stránka věci je zde dostatečně zřejmá ze svědeckých výpovědí i listinných důkazů. V tomto ohledu ani obžalovaní nezpochybňují tvrzení uvedená v obžalobě. Hlavní, ale notně komplikovanou otázkou je to, zda posudek obžalovaného Douchy byl nesprávný či neúplný a následně zda takovýto vadný posudek obž. Doucha podal úmyslně a na straně obž. Kutý a obž. Škurka pak to, zda ze své pozice museli vědět, že posudek vadný je a přesto s ním nakládaly v rozporu se svými povinnostmi ke škodě státu (s ohledem na následující závěry soudu není podstatné blíže řešit kolektivní charakter rozhodování FNM ve střetu s osobní odpovědností obžalovaných).
229. **Je logické začít rozbořem důkazní situace ve vztahu k obžalovanému Douchovi.**
230. Pokud jde o obžalovaného Douchu, jak již výše bylo uvedeno, cena stanovená jeho posudkem nebyla určující pro výslednou prodejní cenu akcií, protože jeho smyslem bylo vyloučit, že nepůjde o veřejnou podporu. Do té doby se posudky na FNM v těchto situacích nikdy nepožadovaly. Vyloučení veřejné podpory bylo nutné řešit až se vstupem ČR do EU.
231. Podstatné je rovněž zadání mandátní smlouvy, kterým bylo ocenění podílu státu ve společnosti metodou diskontovaných peněžních toků. Neprodukcí částí potom metodou srovnávací.

232. Postupy VOX Consult při vypracování posudku odpovídají zadání mandátní smlouvy, žádný z dalších znalců nepochybně, že byla aplikována metoda odpovídající zadání, kdy odlišné názory existují, pokud jde o to, do jaké míry byla metoda aplikována správně, do jaké míry je posudek úplný a do jaké míry trpí metodickými nedostatky.
233. Normy, jež by upravovaly a určovaly oceňovací postupy, nejsou žádné. Obžalovaný tedy ani nemohl porušit jakýkoli závazný předpis, když tento neexistuje.
234. Během celého dokazování tedy nebylo prokázáno, že by obž. Doucha porušil jako znalec své povinnosti. Nebyla doložena ani norma, ani odborná publikace, ze které by plynulo, že postupy aplikované obž. Douchou jsou v rozporu s většinovým odborným názorem. Nebyla prokázána ani nutná forma úmyslného zavinění.
235. Nebylo rovněž prokázáno, že by stát v důsledku posudku měl přijít o možnost prodat balík akcií za vyšší částku, protože zde neexistoval kupec, který by zaplatil vyšší cenu. Zde lze odkázat i na rozsudek NS ČR sp.zn. 25 Cdo 676/2001. Podle slov svědka Sobotky de facto probíhala tzv. „stínovou soutěž“, kdy sice stát vedl exkluzivní jednání s majoritním vlastníkem, ale fakticky se majoritní vlastník musel „předhánět“ s tak podávanými konkurenčními nabídkami (viz výše). Cena tak byla výsledkem nabídky a poptávky, kdy vyšší cenu již ve finále nikdo nenabídl.
236. **Jak již bylo výše rozebráno, v rámci dokazování byli před soudem vedle obžalovaného Douchy k podaným posudkům vyslechnuti znalci Mařík, znalci A Consult, znalec Klus a znalec Dr. Hálek.**
237. **Znalecké posudky v trestním řízení slouží k zodpovězení odborných otázek, kdy je soud hodnotí jako jakékoliv jiné důkazy v intencích ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Není oprávněn nahrazovat odborné závěry znalců svými vlastními, ale to neznamená, že není oprávněn hodnotit jejich přesvědčivost a především je hodnotit a interpretovat v kontextu ostatního dokazování.**
238. **V rámci tohoto řízení došlo k situaci, běžně označované termínem "bitva znalců", kdy sám obž. Doucha byl znalcem, od jehož, dle podané obžaloby vadného posudku, se měla odvíjet vina dalších dvou obžalovaných. Soud v zásadě nemá důvod zpochybnovat žádný z podaných znaleckých posudků, včetně závěrů jednotlivých znalců, kteří v rámci provedení dokazování uvedli, v čem, z hlediska svých vlastních odborných závěrů, spatřují vady posudku vypracovaného obž. Douchou. Má-li soud znalecké posudky interpretovat jako celek, považuje za zásadní poukázat na vyjádření znalce Maříka, který výslovně upozornil soud, že hodnotu není možné vnímat jako exaktní veličinu, ale svým způsobem umělý odborný konstrukt, který lze vnímat z různých pohledů a ke kterému se lze propracovat pomocí různých metod. Dle jeho odborného názoru je na místě pro získání objektivnější představy o hodnotě, vycházet z různých metod, které umožní zkoumat hodnotu z různých úhlů pohledu. Výsledky jednotlivých metod, které nazírají na hodnotu z různých úhlů, a snaží se k ní dopočítat různými postupy z různých vstupních údajů, se logicky musí lišit i v případě, kdy je použije stejný znalec. V případě, kdy různé pojetí hodnoty navíc řeší různí soudní znalci, vstupují navíc "do hry" další proměnné, kdy znalci nemusí mít stejné odborné názory. V tomto kontextu je nutné z pohledu právního uvést, že pro znalce v předmětné době skutečně neexistoval a ostatně stále neexistuje právně závazný postup ocenění podniku, kdy by bylo možné postup znalce srovnat s jedním, právním předpisem požadovaným „správným“ postupem. Tyto názory nejpodrobněji rozvedl znalec Hálek, který názorně rozebral možné nahlížení na zjišťování hodnoty podniku od pohledů vycházejících relativně pevně z hodnoty majetku na základě úvahy, že podnik jako funkční celek by měl mít hodnotu odpovídající jeho částem až po pohledy, které se v zásadě snaží spekulativně odhadnout, jak se na trhu budou chovat subjekty podléhající různým vlivům a samostatně spekulující o hodnotě a jejím budoucím vývoji do značné míře nezávisle na tom jaká je hodnota majetku podniku. V tomto kontextu lze předmětné posudky vnímat jako souladné, kdy soudu každý posudek nabídl svůj vlastní, svébytný názor na to, jakým způsobem k ocenění přistupovat.**

239. Je třeba zohlednit, že společnost typu OKD, respektive takto rozsáhlý balík jejích akcií, představuje z hlediska ocenění či posouzení hodnoty do značné míry unikátní úkol a je obecně známým faktem, že čím jedinečnější věc je, tím je v zásadě spekulativnější jakýkoliv závěr snažící se odhadnout, za jakou cenu by mohlo být reálně takovou věc prodat. Dále je na místě připomenout historickou atmosféru před vstupem do EU, kdy ve společnosti panovala značná nervozita ohledně důsledků vstupu na volný trh a laická i odborná veřejnost zvažovala různé hypotetické scénáře dalšího vývoje. Soud také považuje za obtížné srovnat pozici znalce snažícího se bez nadsázky v šibeničním termínu zpracovat znalecký posudek (na základě údajů, které se museli opisovat v rámci dataroomu s ohledem na omezenou součinnost majoritního akcionáře), z pozicí znalců, kteří měli na zpracování posudku až několikanásobně dlouhý čas a kterým již také bylo známo, jaký následný vývoj skutečně byl a k čemu by se v zásadě bylo na místě dopočítat. Soud se tímto nesnaží zpochybnit odborné závěry dalších znalců ve věci, či pochybovat o jejich snaze podat objektivní posudek, nicméně není náhodné, že v rámci obecných vědeckých metod je často vyžadováno, aby byla použita metoda tzv. slepé respektive dvojité slepé studie. I osoba, která se objektivně snaží vědeckým postupem dobrat k objektivnímu výsledku je přinejmenším na podvědomé úrovni ovlivňována případnou znalostí očekávaného výsledku.
240. Soud na základě provedení dokazování, s přihlédnutím k přímému hodnocení výpovědi obž. Douchy a toho, jak mohl obecně jeho vystupování před soudem hodnotit, nemá za to, že by bylo možné mít na základě provedení dokazování za prokázané, že obž. Doucha úmyslně podhodnotil předmětný balík akcií společnosti OKD.
241. To co je některými ze znaleckých posudků vytýkáno jako vady, lze buď vysvětlit odlišným odborným názorem (především otázka, zda je nutné účasti v jiných společnostech vyčlenit, nebo je lze zahrnout do výnosové metody, byť mají nulový výnos), popřípadě lze akceptovat, že jde o vady (např. kalkulování s nižší než skutečně dosaženou cenou bytu při použití srovnávací metody, pominutí dílčích částí majetku), kdy nicméně nebylo prokázáno, že by obžalovaný Doucha věděl, že posudek tyto chyby obsahuje, natož pak to, že chtěl takto vadný posudek podat úmyslně, či byl s takovými vadami alespoň srozuměn.
242. Naopak má soud za to, že obž. Doucha postupoval podle svého odborného přesvědčení, kdy znalecký úkol plnil ve smyslu určité metody (kterou byl vázán s ohledem na zadání posudku), kterou se pokusil na základě svého odborného přesvědčení co nejlépe aplikovat v kontextu situace, kdy byl pouze omezený prostor pro zpracování znaleckého posudku a rozhodně nebyl čas a prostor pro "počítání každé lžičky". Obžalovaný Doucha sám nepopírá, že přistoupil k určitým zjednodušením, k čemuž soud dodává, že znalec může vždy vycházet pouze z podkladů, které má k dispozici, kdy tehdejší situace co do přístupu k údajům OKD byla komplikovaná a lze pouze spekulovat, jaké veškeré podklady byly ve výše zmiňovaném dataroomu k dispozici a zda v jejich rámci obž. Doucha něco mohl přehlédnout.
243. Je možné v retrospekci vytknout posudku nedostatky, spekulovat co bylo na místě udělat jinak a lépe? Nepochybně ano, nicméně soud zde musí připomenout, že trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 175 tr. zákona je trestný čin, který je možné spáchat pouze v úmyslné formě tak, že znalec úmyslně podá nepravdivý, hrubě zkreslený nebo ncúplný znalecký posudek.
244. Soud ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 má za úkol zjistit skutkový stav v rozsahu, který mu umožňuje rozhodnout o podané obžalobě, tedy posoudit, zda se obž. Doucha úmyslně dopustil tohoto trestného činu. Z hlediska tohoto úkolu soud nemá důvod spekulovat o tom, zda si znalec případně svůj úkol v některých ohledech nepřiměřeně zjednodušil (stranou nyní ponecháme, jaká doba by byla nutná na zpracování takového posudku, pokud by k určitým zjednodušením nedošlo a zda bylo možné v danou dobu obstarat všechny potřebné podklady), pokud není možné na základě

dokazování mít za prokázaný závěr, že znalec jednal s vědomím, že důsledkem takového postupu bude nepravdivý, hrubě zkreslený nebo neúplný znalecký posudek a s takovýmto následkem byl přinejmenším srozuměn. Dále je na místě připomenout další ze základních zásad trestního řízení, zatímco státní zastupitelství v případě pochybností podává obžalobu, soud naopak má povinnost jakékoliv případné mezery ve skutkových zjištěních, které není možné vyplnit dokazováním interpretovat tak, jak je pro obžalovaného nejpříznivější. Existují-li dvě verze odpovídající provedenému dokazování, je soud vždy povinen vyjít z té verze, která je pro obžalovaného příznivější.

245. Soud proto rovněž neměl za místné trestní řízení dále protahovat a na náklady státu (i v případě odsouzení obžalovaných je výše náhrad nákladů trestního řízení v tomto ohledu spíše symbolická) se snažit zajistit nové ocenění OKD, které by se vyvarovalo nedostatků, kterými trpí posudky obžaloby (soud v žádném případě neakceptuje, že by bylo možné srovnávat posudky vycházejících z různých dat na základě spekulace, že si obžalovaný v dané době mohl a měl (což by mimochodem opět byla pouze nedbalost) obstarat jiná vstupní data). I kdyby soud snad dospěl k závěru, že obžalovaný Doucha mohl a měl použít jiná vstupní data či mohl a měl v rámci svého znaleckého posudku postupovat jinak, šlo by o závěry, které by opět pouze mohly vést k výroku o nevině obžalovaného. Soud by tím de facto pouze nahrazoval práci soudu občanskoprávního, kdy obecně samozřejmě nic nebrání zadavateli posudku, který se cítí být poškozen v důsledku nekvalitního znaleckého posudku, aby žaloval na náhradu způsobené škody (jde o obecnou úvahu, stranou zde ponechejme otázku promlčení i toho, že žalobce v takovém případě by byl povinen nejen prokázat, porušení povinnosti znalce, ale rovněž výši způsobené škody včetně příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti znalce a vznikem škody).
246. Lze tedy shrnout, že soud v kontextu ostatního dokazování a především ostatních znaleckých posudků má posudek zpracovaný obž. Douchou za trpící určitými vadami a to zejména z hlediska náležitostí posudku (soud považuje za podstatnou náležitost přezkoumatelnost znaleckého posudku, která dle dalších znaleckých posudků nebyla plně zajištěna), což obžalovaný sám přiznává s tím, že se na tomto zjednodušení vyhotovení posudku dohodl se zadavatelem s ohledem na zkrácení termínu, kdy měl být posudek odevzdán.
247. Teoreticky by bylo možné vnímat v tomto ohledu posudek za úmyslně neúplný, nicméně soud zastává právní názor, že tato neúplnost v odůvodnění posudku, nemá-li vliv na samotné znalecké závěry, ale pro nedostatky odůvodnění závěrů "pouze" na přezkoumatelnost znaleckého posudku, není neúplností ve smyslu ustanovení § 175 odst. 1 trestního zákona, ve kterém je neúplností de facto míněno to, že znalec aktivně neuvádí nepravdivé či zkreslené skutečnosti, ale zamlčením určité skutečnosti dosahuje stejného, či srovnatelného výsledku.
248. Soud považuje za oprávněnou úvahu, zda znalec Doucha neměl s ohledem na situaci a zadání zpracování posudku odmítnout, jelikož nebylo reálně možné zpracovat dostatečně kvalitativně odpovídající znalecký posudek (tyto aspekty ostatně na začátku projednávání věci vedli soud k úvaze, zda ze strany obž. Douchy nešlo o podvodné jednání co do možnosti posudek v daném termínu zpracovat). Soud nicméně s ohledem na dokazování, zjevnou diverzitu znaleckých názorů a na to, jak mohl přímo vnímat vystupování obžalovaného, došel k závěru, že v případě Ing. Douchy je možnou, z pohledu soudu pravděpodobnější možností výkladu důkazů, že se obžalovaný snažil vyhovět zadavateli v „mezích možného“, kdy měl za to, že zadavatel akceptoval, že znalecký posudek bude možné zpracovat pouze v takové kvalitě a komplexnosti, jaká je možná s ohledem na zajištěné podklady a požadovaný termín dokončení.
249. Za situace, kdy soud nemá za to, že by dokazováním bylo prokázano, že obžalovaný Doucha jednal úmyslně, nemohl než obžalovaného zprostit obžaloby, kdy se obžalovaný

sice dopustil jednání uvedeného v obžalobě, ale bez prokázaného úmyslu nemohlo jít o trestný čin.

250. Pokud jde o zbývající dva obžalované, obžaloba sice v zásadě odvozuje jejich vinu od toho, že byla zjevná nesprávnost znaleckého posudku VOX (s kterýmžto závěrem se soud neztotožnil), nicméně soud má za to, že závěr o jejich vině či nevině je ve skutečnosti do značné míry nezávislý na závěru o znaleckém posudku obž. Douchy. Obžalovaní by se totiž mohli dopustit porušování povinnosti při správě cizího majetku jak v případě, kdy by posudek byl vadný, tak i v případě, kdy by posudek byl bez vady, pokud by takový posudek byl nesprávně interpretován a zpracován do závádějících podkladů pro jednání vlády.
251. Bylo prokázáno, že FNM měl za úkol zajistit znalecký posudek, který by byl použitelný pro prodej minoritního balíku akcií OKD a to pro posouzení, zda prodej balíku akcií za určitou částku nebude představovat veřejnou podporu (v tomto ohledu lze připomenout výpověď svědka I. [redacted] který mimo jiné uvedl, že znalecký posudek byl zadán na základě usnesení vlády č. 1127 proto, aby nedošlo k nedobrovolné veřejné podpoře a samotné předmětné usnesení).
252. Jak již bylo zmíněno výše, bylo možné k tomuto úkolu přistoupit různým způsobem. V rámci dokazování nebylo prokázáno, že by to byli obžalovaní, kdo by vůči znalci rozhodli o tom, že znalecký posudek bude vycházet pouze z jedné metody, ani těmi, kteří znalci určili metodu, která následně de facto definovala, jaký úhel pohledu na hodnotu akcií znalecký posudek přinese (zadání znaleckého posudku nepochybně mohlo znít tak, že znalec má použít majetkovou metodu, kdy by zřejmě s ohledem na výpověď znalce Douchy bylo zpracování odmítnuto, jelikož by pro takovou metodu nebyl dostačující čas a podklady).
253. Ohledně obžalovaného Kuty bylo prokázáno, že podklady pro zprávu byly předpřipraveny pracovníky sekce strategických privatizací, poté i projednána kolektivními orgány FN. Do konečné verze pak byla zpracována pracovníky MF. Zprávu na vládě vysvětloval ministrům za FNM svědek Juchelka. Obžalovaný Kuta pracoval jako manažer, vedl 3 sekce o 35 zaměstnancích, měl tedy postavení, kdy sice formálně odpovídal za činnost svěřené činnosti, ale fakticky neměl možnost být podrobněji seznámen s veškerou jeho sekcemi řešenou agendou.
254. Svědek I. [redacted] potvrdil, že FNM vždy rozhodoval kolektivními orgány, tedy svým výkonným výborem. Svědek Suchý uvedl, že nepřipadalo v úvahu, aby místopředseda VV FNM učinil sám jakékoli významnější rozhodnutí. Dále uvedl, že privatizace OKD byla v gesci kolektivního orgánu. Také vypověděl, že FNM nedisponoval odbornou kapacitou na zhodnocení znaleckého posudku. Obžalovaní tedy sice byli z hlediska interních dokumentů jednat navenek za FNM, nicméně z interního hlediska museli postupovat dle toho, jak VV FNM rozhodl.
255. Ohledně obžalovaných Kuty i Škutka bylo prokázáno, že na FNM nebyli odborníci na oceňování a nebyla to ani jejich gescce. Jednalo se o naprosto první posudek, který byl při privatizaci strategických společností dělán. Oba obžalovaní byli opakovaně ujišťováni, že hodnoty uvedené ve znaleckém posudku znaleckého ústavu VOX a náhledu KB se nemohou počítat, jelikož jde o do metody o odlišné „úhly pohledu“.
256. Svědkyně D. [redacted] uvedla, že za věcnou správnost podkladů neodpovídal administrátor, ale MF. Svědek Sobotka připomenul, že věc měl na starost náměstek Ml. Zdeněk Hrubý. S materiálem se na MF dále pracovalo. Svědek K. [redacted] vypověděl, že materiál se u nich na MF kontroloval a doplňoval.
257. Zodpovědnost za přípravu materiálu měl jednoznačně odbor 42 Ministerstva financí. V materiálu, který odešel na MF z FNM, není uvedena žádná prodejní cena ani cenové doporučení. Materiál poskytnutý FNM museli společně projednat a signovat dva ministři a jejich resorty s materiálem dále pracovaly. Jednalo se o Ml. a MPO. Ministři měli v materiálu všechny dostupné relevantní informace. To je jasně vidět z debaty před hlasováním vlády.
258. Obžalovaní jako úředníci FNM, ani jako členové VV FNM, neměli možnost samostatně předložit materiál vládě, aniž by tento předtím prošel řádným schvalovacím procesem jak na úrovni FNM, tak na úrovni MF.

259. Vláda se tedy rozhodovala se znalostí veškerých informací, které jednak byly v materiálu a jednak je vysvětloval přímo na vládě svědek Juchelka (viz záznam z jednání vlády).
260. Vrátime-li se ke konstrukci obžaloby (zjevné pomínutí majetkové účasti v posudku), tak na první pohled samozřejmě působí absurdně, že kapitálová účast OKD v dceřiných společnostech měla mít dle posudku (s ohledem na použitou metodu) nulovou hodnotu, ale soud nevidí důvod, proč by obžalovaní Kuta a Škurek neměli akceptovat vysvětlení obž. Douchy, že takovýto výsledek odpovídá použité metodě a museli (jak dovozuje obžaloba) jednat s vědomím, že je posudek chybný.
261. Srovnáme si situaci na příkladu podstatně jednodušším, než je OKD, kdy k zjištění "správné" hodnoty bylo třeba mimo jiné též spekulovat o vývoji hodnoty uhlí po vstupu do EU, kdy se soud zcela ztotožňuje se závěrem znalce Hála, že pokud by někdo byl schopen s dostatečnou mírou jistoty dopředu znát tento vývoj, tak by neměl ekonomicky zapotřebí „marnit čas“ psaním nějakých znaleckých posudků.
262. *Pokud investor má možnost zakoupit byt za částku 10 000 000 Kč, může uvažovat různým způsobem o tom, jakou hodnotu pro něj tato investice bude mít. V první řadě může spekulovat o tom, jaký bude vývoj hodnoty bytu jako takového, kdy např. vyjde z úvahy, že by se byt za dva roky mohl dát prodat za 11 000 000 Kč, takže by mu mohl přinést zisk 1 000 000 Kč (5 % hodnoty investice za rok, nebo se ovšem také může stát, že hodnota bytu naopak klesne), nebo může spekulovat nad bytem z jiného úhlu pohledu, že tento byt bude možné lukrativně pronajmout, kdy mu po odečtení udržovacích nákladů bude z bytu plynout zisk 500 000 Kč ročně (opět zisk 5 % ročně, ovšem za předpokladu, že byt se mu po daři za tuto částku pronajímal, nájemník zaplatí, nebudou mimořádné náklady atd.), samozřejmě komplexnější náklad na hodnotu bytu investor získá, pokud bude zkoumat potenciální výnos (nebo ztrátu) z obou úhlů pohledu, přičemž samozřejmě u obou úhlů pohledu je možné jít do různé hloubky s ohledem na ochotu investora investovat do samotného vyhodnocení investice, může se tak např. stát, že investor nakonec byt nakoupí, jelikož zjistí, že je zde riziko, že v blízkosti bytu bude otevřena nová letová dráha mezinárodního letiště.*
263. Při zvolené metodě stát získal náhled na hodnotu svého balíku akcií z jednoho úhlu a zpracovaný do určité hloubky. Bylo to dostatečné z hlediska účelu? Vzhledem k tomu, že posudek byl dle výpovědi zpracován kvůli tomu, aby prodej nebyl považován ze strany EU za veřejnou podporu a posudek byl následně ze strany EU akceptován, tak nepochybně ano. Byl takovýto posudek dostatečným ke zjištění, za jakou cenu má být podíl státu v OKD prodán? To je otázka podstatně složitější.
264. Tehdejší ministr financí, svědek Bohuslav Sobotka uvedl před soudem, že posudek byl vnímán jako jakási minimální částka pro další jednání, obdobně Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vnímal znalecký posudek jako jakési minimum, byť s posudkem zacházel poněkud specificky a pro své "minimum" de facto sečetl hodnoty z posudku a hodnoty tří dceřiných společností dle náhledu KB (bez ohledu na to, že šlo o dva rozdílné „úhly pohledy“ na hodnotu OKD a jejího majetku). V tomto ohledu je třeba přisvědčit obžalobě, že znalecký posudek obž. Douchy měl nepochybně vliv na další průběh událostí, kdy v případě, pokud by znalec určil hodnotu podílu státu na vyšší částku, než o jaké bylo následně jednáno, stát by byl v pozici, že prodej za nižší cenu by zřejmě byl vyhodnocen jako veřejná podpora. Je možné, že pokud by znalec ocenil hodnotu na 10 mld., stát by prodal podíl za minimálně 10 mld., nebo by svůj podíl neprodal.
265. V tomto ohledu by tudíž obžalovaní mohli zavinit, že pro další jednání byla jako minimální možná prodejní částka brána neadekvátně nízká částka, byť se následně neprodávalo za cenu dle znaleckého posudku, ale za cenu, která vzešla z dalších jednání a která byla navýšena v důsledku podávání konkurenčních nabídek dalšího zájemce o státní podíl a s ohledem na odborný názor ÚHOS. Soud však s ohledem na dokazování neshledal, že by obžalovaní takovýto následek způsobili a to i v případě, pokud by soud hypoteticky vyšel ze závěru, že znalecký posudek obž. Douchy byl podstatným způsobem vadný.
266. Soud již zmínil, že znalecký posudek byl v určitých ohledech nepatřičně zjednodušený (což si dle obhajoby měl vyžádat krátký termín na zpracování posudku, což nebylo nijak vyvráceno, naopak to odpovídá objektivně ověřitelnému časovému rámci průběhu událostí a odhady náročnosti

ocenění OKD zmiňovanými dalšími znalci), ale jinak se na první pohled (těžko lze očekávat, že by obžalovaní ze svých pozic měli odborně přezkoumávat znalecký posudek a přepočítávat závěry znalce) jevíl jako řádný, kdy specifika jako nulová hodnota účasti v dceřinných společnostech byla logickým důsledkem zvolené metody (a jinou metodu nebylo možné zvolit, jelikož by pak nebyla šance splnit úkol zajistit posudek v požadovaném termínu – viz již opakovaně zmiňovaná komunikace s obž. Douchou).

267. Z hlediska řádného plnění povinností obžalovaných má soud za zásadní, že jak dokazují listinné důkazy a především pak zvukový záznam z jednání vlády, byly tyto nedostatky a specifika použité metody známy a bylo na ně již ze strany FNM reagováno, kdy byl zajištěn náhled KB k ocenění hlavních dceřinných společností OKD, čímž byl výnosový úhel pohledu obsažený ve znaleckém posudku (který zjednodušeně řečeno, použijeme-li již zmíněný příklad, dochází k tomu, že z hlediska výnosu nemá být hodnotu, pokud v něm není žádný nájemce, respektive v něm bydlí neplatič, na kterém nebude možné nájemné získat) doplněn o další způsob pohledu na věc (sice z bytů není žádný výnos, ale pokud by se prodali, tak by se za získala určitá částka). Soud akceptuje diverzitu znalecký názorů, kdy z jeho pohledu nepostrádá logiku ani jedna z použitých metod a plně souhlasí se znalcem Maříkem, pokud jde o to, že v případě zájmu o komplexnější pohled na hodnotu minoritního balíku akcií, bylo by nutné použít více metod (což však neodpovídalo zadání a nikdo použití dalších metod nepožadoval, jelikož hlavním cílem bylo vyloučení veřejné podpory ve vztahu k EU, nikoliv komplexní pohled na hodnotu akcií, jejichž cena stejně měla být primárně dohodnuta v rámci návazných jednání).
268. **Vláda tedy pokud jde o posudek VOX získala relevantní informace, ze záznamu je zřejmé, že si byla vědoma toho, jakou metodou bylo OKD oceněno, byla si vědoma i toho, že je zde zřejmě značná potenciální (stát jako minoritní vlastník neměl jak dosáhnout toho, aby se tato hodnota realizovala) hodnota v dceřinných společnostech, byla si rovněž vědoma souboru bytů, které byly znaleckým posudkem ohodnoceny poměrně zjednodušeně.** V žádném případě z dokazování neplyne, že by to byli obžalovaní, potažmo FNM, který by dal do vlády jako objektivní fakt, jaká je "správná" hodnota podílu státu v OKD, v rámci plnění zadaného úkolu byly ze strany FNM a ze strany obžalovaných v rámci svých úkolů v rámci FNM zajištěny podkladové materiály, kdy jak ministerstvo, tak vláda měla možnost odmítnout podklady jako příliš zjednodušující, žádat jejich doplnění, dovysvětlení či třeba i to, aby ocenění proběhlo rovněž jinou metodou.
269. Ze záznamu jednání vlády, z listinných důkazů vlády a i z výpovědi svědka Bohuslava Sobotky neplyne, že by ohledně výsledku práce FNM byly tehdy nějaké pochybnosti, podklady byly považovány za dostačující a poté, co se cena v rámci vyjednání dostala nad hodnotu posudku (potažmo hodnotu dopočítanou Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže), neboli bylo přesáhnuo nejmenší možné minimum, **bylo již další určení ceny otázkou vyjednávání a rovněž širších úvah vlády, pro kterou zjevně nebylo rozhodujícím hlediskem prodat za nejvyšší možnou cenu, ale to, zda prodej nestabilizuje poměry v OKD a následně nezvyšší nezaměstnanost v regionu.**
270. Soud má za to, že v předmětné situaci, pokud by obžalovaní Kuta a Škurek adekvátně upozornili na „vady“ posudku, nedopustili by se trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku, ani kdyby bylo prokázáno, že posudek byl objektivně vadný a obžalovaní si toho byli vědomi. Lze si nepochybně představit situaci, kdy by dostali za úkol v určitém čase pro jednání vlády zajistit znalecký posudek a po jeho odevzdání zjistili, že posudek trpí nedostatky a již nebyl čas pro zadání nového posudku či jeho doplnění či přepracování. V takovém případě by nebyl důvod dovozovat jejich trestní odpovědnost, pokud by na zjištěné nedostatky upozornili a nechali následně na MF, ministroví a potažmo na vládě, zda se rozhodnou z posudku navzdory vadám ve větší či menší míře vycházet, či ho jako nepoužitelný odmítnou a ze zajištění nekvalitního posudku vůči nim dovodí maximálně pracovníprávní odpovědnost.
271. Soud tedy uzavřel po zhodnocení provedených důkazů tak, že veškeré informace, včetně té, zdali znalecký posudek obsahuje ocenění dceřinných společností, bytů, byly vládě poskytnuty a byly také

součástí materiálu, předkládaného všem členům vlády před jejím jednáním. Znalecký posudek byl projednán a schválen kolektivními orgány FNM. Znalecký posudek byl k dispozici MF a MPO a byl akceptován bez jakýchkoli výhrad. Výhrady nevznesla ani KB. Prodejní cena se posudkem neřídila, vláda se rozhodovala podle politických kritérií.

272. Nebylo prokázáno, že by obžalovaní Kuta a Škurek porušili povinnost péče řádného hospodáře při prodeji minoritního podílu akcií OKD, nemohla být tedy ani prokázána příčinná souvislost mezi jejich jednáním a tvrzenou škodou. Nakonec nebyla prokázána ani subjektivní stránka jejich jednání, tedy úmysl v jakékoli jeho formě.
273. Z hlediska podané obžaloby se tudíž tito obžalovaní dopustili jednání popsáno v obžalobě, ale soud nemá za to, že by tímto jednáním porušili své povinnosti, či dokonce jednali ve zločinném úmyslu. Proto nemohl než obžalované zprostit obžaloby s tím, že jednání, kterého se dopustili, není trestným činem.
274. Vzhledem k postupu podle § 226 tr. řádu nemohlo být o nároku poškozené organizační složky státu – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, jinak než že byl poškozený odkázán podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání má odkladný účinek. O podaném odvolání bude rozhodovat Městský soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Obvodního soudu pro Prahu 7 podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 7. května 2018

JUDr. Iva Fialová
Předsedkyně senátu

Za správnost: J. Horáčková